

Solvens- och verksamhetsrapport 2020

If Skadeförsäkring AB (publ)

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
1 Verksamhet och resultat	3
1.1 Verksamhet	3
1.2 Försäkringsresultat.....	4
1.3 Investeringsresultat.....	5
1.4 Resultat från övriga verksamheter	5
1.5 Övrig information	5
2 Företagsstyrningssystem	6
2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet.....	6
2.2 Lämplighetsprövning	7
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning.....	8
2.4 Internkontroll.....	12
2.5 Internrevisionsfunktionen.....	13
2.6 Aktuariefunktionen.....	14
2.7 Outsourcing	14
2.8 Övrig information.....	15
3 Riskprofil	16
3.1 Teckningsrisk.....	16
3.2 Marknadsrisk.....	18
3.3 Kreditrisk.....	22
3.4 Likviditetsrisk.....	24
3.5 Operativ risk.....	25
3.6 Övriga materiella risker.....	26
3.7 Övrig information.....	27
4 Värdering för solvensändamål	28
4.1 Tillgångar.....	29
4.2 Försäkringstekniska avsättningar.....	30
4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	33
4.4 Alternativa värderingsmetoder.....	35
4.5 Övrig information.....	36
5 Finansiering	38
5.1 Kapitalbas.....	38
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	41
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet.....	42
5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används.....	42
5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.....	43
5.6 Övrig information	43
Bilagor	44
Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av lfs kapitalställning.....	44
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar	45

Sammanfattning

Verksamhet och resultat

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars säte ligger i Stockholm, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors.

If är det största skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge, Finland och Danmark om cirka 18%, 21%, 21% respektive 6%. För nordiska industrikunder med global verksamhet har If europeiska filialkontor och internationella samarbetspartners.

Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat.

Det tekniska resultatet uppgick till 7 970 MSEK (6 775 MSEK) och totalkostnadsprocenten var 82,5% (84,9%). Bruttopremieinkomsten ökade under året med 4,7% justerat för valutaeffekter. Samtliga affärsområden bidrog till den positiva premieutvecklingen, men tillväxten var särskilt stark inom affärsområde Industri.

Avkastningen mätt med tillämpning av full marknadsvärdering ökade till 2 577 MSEK (5 632 MSEK) motsvarande 2,5% (5,3%).

Företagsstyrningssystem

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har lfs styrelse och VD etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den yttre ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler samt rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga.

Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att If efterlever tillämpliga lagar och regler. lfs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt ett internkontrollsystem, där riskhanteringsystemet ingår.

För att säkerställa en effektiv riskhantering och internkontroll, samt för att skapa tydlighet i roller och ansvar tillämpas en modell med tre ansvarslinjer.

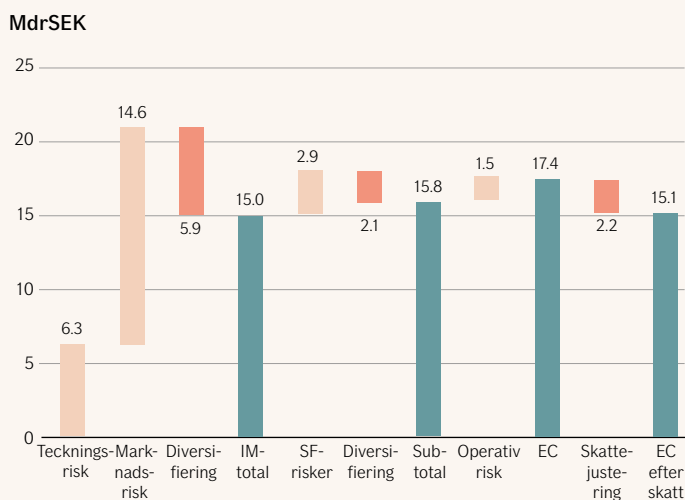
Riskprofil

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet beräknas med hjälp av lfs interna modell (IM) för teckningsrisk och marknadsrisk. Operativ risk och mindre materiella risker kvantifieras i enlighet med standardformeln (SF).

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs kvalitativa bedömningar av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk samt framväxande risker.

Som framgår av figur 1 är de huvudsakliga riskkategorierna, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, teckningsrisk och marknadsrisk.

Figur 1 – Översikt av lfs ekonomiska kapital, 31 december 2020

Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Poster i Solvens II-balansräkningen baseras på motsvarande poster i årsredovisningen, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. Årsredovisningen är upprättad i enlighet med svenska årsredovisningsbestämmelser, benämnd lagbegränsad IFRS.

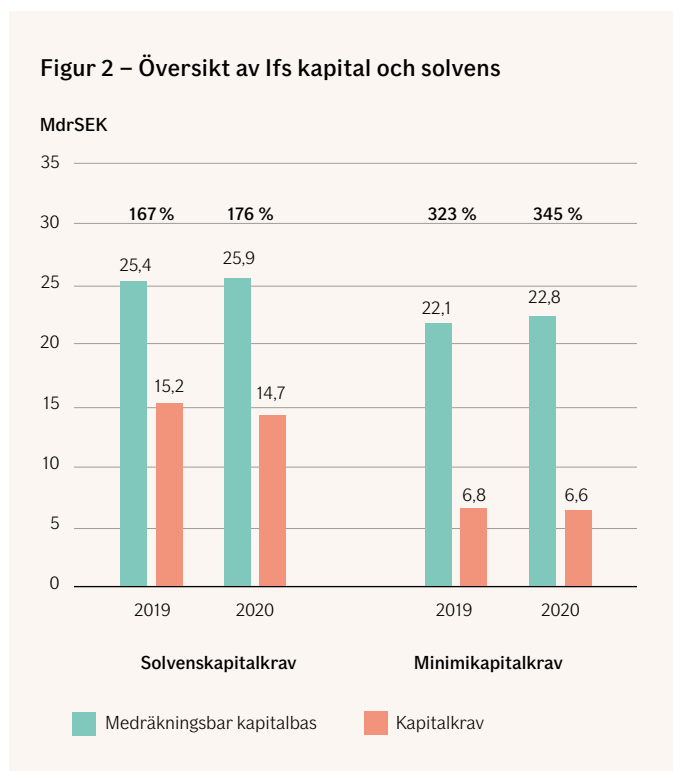
De redovisningsprinciper som används i årsredovisningen har i huvudsak varit oförändrade under 2020. Valutaomvärderingar för poster i balansräkningen görs enligt balansdagskurs både i årsredovisningen och i Solvens II.

Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna vid slutet av året 779 MSEK högre i Solvens II-balansräkningen jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

Finansiering

If fokuserar på en effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering genom att bibehålla en tillräcklig kapitalnivå i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringsperiod. Detta innebär att säkerställa att tillgängligt kapital överstiger de interna och regulatoriska kapitalkraven.

Enligt den partiella interna modellen, uppgick kvoten för solvenskapitalkravet till 176% (167%) och kvoten för minimikapitalkravet till 345% (323%) per den 31 december 2020.

Som framgår av figuren ovan har solvenskapitalkravet minskat och kapitalbasen ökat jämfört med föregående år, vilket förklarar den högre solvenskvoten. Kapitalkravet har minskat till följd av lägre marknadsrisk som i huvudsak beror på minskad ränterisk och spreadrisk.

Baserat på den finansiella planen bedöms If ha en stark kapitalstruktur och solvens, god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms även ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera risker samt nå verksamhetsmålen framgent.

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

1.1.1 Organisation och struktur

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars säte ligger i Stockholm, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors.

Antalet anställda i If uppgick till 6 184 vid årets slut. Medelantalet anställda under 2020 var 6 237.

1.1.2 Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm, Sverige

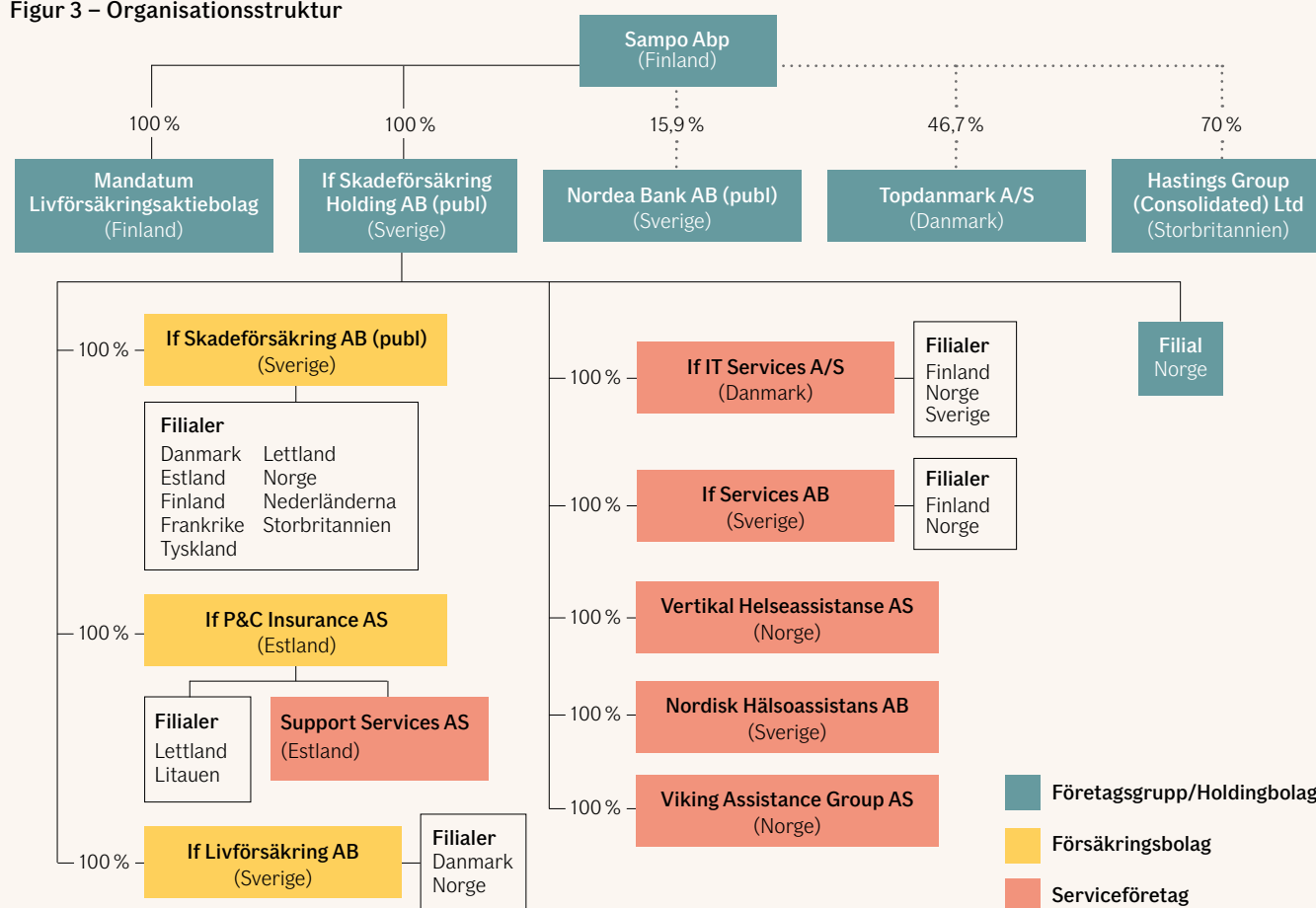
1.1.3 Sampo-gruppens tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
P.O Box 103
00101 Helsingfors, Finland

1.1.4 Externa revisorer

KPMG AB
Box 382
101 27 Stockholm, Sverige

Figur 3 – Organisationsstruktur

1.1.5 Affärsgrenar och geografiska områden

If är det största skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge, Finland och Danmark om cirka 18%¹, 21%², 21%³ respektive 6%⁴. För nordiska industrikunder med global verksamhet har If europeiska filialkontor och internationella samarbetspartners.

Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat, där motorförsäkring, egendomsförsäkring och personförsäkring utgör de huvudsakliga affärsgrenarna. Försäkringarna tillhandahålls via det egna varumärket, via andra varumärken, genom samarbeten och i partnerskap, i syfte att erbjuda kunderna heltäckande och konkurrenskraftiga försäkringslösningar.

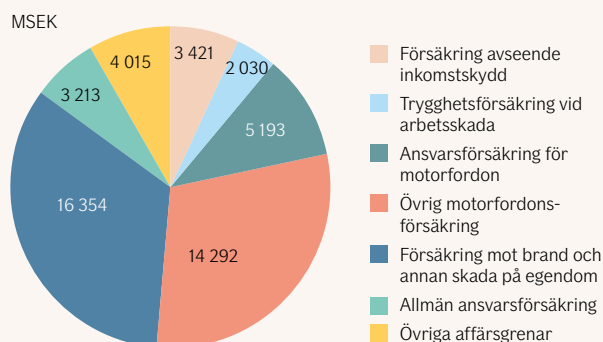
¹ SE: Svensk Försäkring (Q3 2020).

² NO: Finansnæringens Fellesorganisasjon (Q4 2020).

³ FI: Finanssialan Keskusliitto (Q4 2019).

⁴ DK: Forsikring & Pension Danmark (Q4 2019).

Figur 4 – Premieinkomst (brutto) per affärgren enligt Solvens II, 31 december 2020

1.1.6 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden

Utöver Covid-19 pandemin har inga väsentliga händelser inträffat under rapporteringsperioden. Se 1.5 Övrig information.

1.2 Försäkringsresultat⁵

Det tekniska resultatet uppgick till 7 970 MSEK (6 775 MSEK)⁶ och totalkostnadsprocenten var 82,5% (84,9%).

Bruttopremieinkomsten ökade under året med 4,7% justerat för valutaeffekter. Samtliga affärsområden bidrog till den positiva premieutvecklingen, men tillväxten var särskilt stark inom affärsområde Industri.

De restriktioner som utfärdades av regeringarna i de nordiska länderna för att hantera Covid-19 pandemin och en generellt minskad samhällsaktivitet bidrog till färre frekvensskador jämfört med föregående år, särskilt inom Motorförsäkring. Däremot var storskadefallet för 2020 högre än utfallet 2019 och den sammantagna riskprocenten uppgick till 61,2% (63,2%).

Omkostnadsprocenten minskade jämfört med föregående år till 21,3% (21,8%).

I tabellerna nedan presenteras bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren och geografiskt område. Intäkterna per geografiskt område är fördelade på de länder där If har filialer och motsvarar i allt väsentligt kundernas geografiska hemvist.

Tabell 1 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren

MSEK Affärgren	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2020	2019	2020	2019
Försäkring avseende inkomstskydd	3 342	3 377	656	429
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	2 017	2 019	960	1 009
Ansvarsförsäkring för motorfordon	5 182	5 394	3 358	2 798
Övrig motorfordonsförsäkring	14 136	13 759	2 211	1 092
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	15 694	15 107	1 096	1 911
Allmän ansvarsförsäkring	3 041	2 938	424	610
Övriga affärgrenar	3 925	3 916	-844	-1 143
Summa	47 336	46 510	7 861	6 705
Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen			171	165
Övriga tekniska intäkter och kostnader			-62	-96
Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat enligt årsredovisningen			7 970	6 775

Tabell 2 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per geografiskt område

MSEK Land	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2020	2019	2020	2019
Danmark	4 763	4 522	312	228
Finland	10 298	10 140	1 203	1 243
Norge	14 527	14 903	1 773	1 571
Sverige	17 272	16 528	4 554	3 611
Övriga	476	417	19	53
Summa	47 336	46 510	7 861	6 705

Justerat för valutaeffekter ökade bruttopremieintäkten inom de flesta affärgrenar. Starkast premieutveckling redovisades inom Försäkring mot brand och annan skada på egendom. Utifrån ett geografiskt perspektiv var den valutajusterade premietillväxten positiv i alla länder.

Försäkringsresultatet ökade och uppgick sammantaget till 7 861 MSEK (6 705 MSEK). Förbättringen inom affärgrenarna för Motor drevs huvudsakligen av lägre kostnader för frekvensskador till följd

av mindre trafik under pandemin. För affärgrenen Försäkring mot brand och annan skada på egendom försämrades resultatet till följd av storskadefallet. Geografiskt sett förbättrades försäkringsresultatet i alla länder, förutom i Finland där försäkringsresultatet påverkades negativt av sänkt diskonteringsränta under tredje kvartalet.

Trots en utmanande och annorlunda tid präglad av pandemin, blev 2020 på många sätt ett bra år för If. Affärsmodellen med en stark kundorientering inom organisationens alla delar, ett konsekvent fokus

⁵ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, däremot är affärgrenarna uppdelade i enlighet med Solvens II.

⁶ Genomgående i rapporten avser siffror inom parentes föregående motsvarande period.

på underwriting och ledande digitala lösningar som förenklar för kunden har varit avgörande för årets goda resultat. Organisationens förmåga att snabbt ställa om till hemkontor och att med oförminskad styrka fortsätta att hjälpa kunder över hela Norden har också varit av största vikt. Kundrelaterade nyckeltal såsom kundnöjdhet, kundlojalitet och tillkomsten av nya kunder bekräftar att If lyckades väl med att leverera bästa möjliga service till sina kunder under året.

1.3 Investeringsresultat

Avkastningen mätt med tillämpning av full marknadsvärdering uppgick till 2 577 MSEK (5 632 MSEK) motsvarande 2,5% (5,3%). I resultaträkningen redovisas en nettoavkastning om 1 583 MSEK (2 696 MSEK) och i övrigt totalresultat redovisas 994 MSEK (2 936 MSEK).

År 2020 färgades till stor del av Covid-19, som i februari och mars ledde till ett av historiens största börsras. Stockholmsbörsen återhämtade sig kraftigt under sommaren, för att avsluta året på plus.

Sammantaget blev kapitalförvaltningens resultat positivt för år 2020, trots fortsatt låga räntenivåer. De räntebärande tillgångarna gav en avkastning på 1,6% (2,3%) under året. Bäst utfall hade förlagslån och fastighetsobligationer med ett resultat på 3,8% respektive 3,4%.

Den totala avkastningen för aktier blev för 2020 11,0% (34,1%), där merparten av det positiva resultatet genererades på den skandinaviska och nordamerikanska marknaden. Det latinamerikanska innehavet utvecklades kraftigt negativt, till stor del beroende på att de latinamerikanska valutorna utvecklades svagt.

Bland övriga investeringar, som i sin helhet utgör en mindre del av portföljen, uppvisade private equity ett positivt resultat och räntederivat ett negativt resultat. If har inte några investeringar i värdepapperiseringar.

Kostnader för säkring av investeringstillgångar samt andra administrativa kostnader redovisas under Övrigt i tabellerna nedan.

Tabell 3 – Investeringsresultat, 31 december 2020

	Verkligt värde		Avkastning 2020				
	2020-12-31		Räntor och utdelningar m.m.	Värdeförändringar i resultaträkningen	Summa resultaträkningen	Värdeförändringar i eget kapital	Summa totalavkastning
	MSEK	%					
Räntebärande värdepapper	91 159	88	1 564	-802	763	768	1 530
Aktier	13 240	13	302	686	989	226	1 214
Valuta (aktiva positioner)	10	0	-	42	42	-	42
Valuta (övrigt)	-316	0	-	78	78	-	78
Fastighet	35	0	0	1	1	-	1
Övrigt	-	-	-291	3	-288	-	-288
Summa	104 127	100	1 575	8	1 583	994	2 577

Tabell 4 – Investeringsresultat, 31 december 2019

	Verkligt värde		Avkastning 2019				
	2019-12-31		Räntor och utdelningar m.m.	Värdeförändringar i resultaträkningen	Summa resultaträkningen	Värdeförändringar i eget kapital	Summa totalavkastning
	MSEK	%					
Räntebärande värdepapper	94 024	87	1 675	127	1 802	447	2 249
Aktier	13 572	13	426	766	1 193	2 489	3 681
Valuta (aktiva positioner)	16	0	-	24	24	-	24
Valuta (övrigt)	-132	0	-	55	55	-	55
Fastighet	35	0	-2	77	75	-	75
Övrigt	-	-	-491	39	-453	-	-453
Summa	107 515	100	1 609	1 088	2 696	2 936	5 632

1.4 Resultat från övriga verksamheter

Kostnader som inte ingår i försäkringsresultatet eller investeringsresultatet avser huvudsakligen avskrivning på goodwill. Avskrivningen uppgick till 2 MSEK (48 MSEK).

Information om leasingavtal finns i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

1.5 Övrig information

Ifs styrelse beslöt i mars 2021 att föreslå en utdelning om 5,5 MdrSEK till If Holding. Den föreslagna utdelningen är avdragen från den medräkningsbara kapitalbasen per 31 december 2020.

När Covid-19 pandemin nådde de nordiska länderna i mars 2020 prioriterades kontinuitet och att fortsätta ge bästa möjliga service till kunderna trots förändrade arbetsförhållanden. Verksamheten normaliserades snabbt till de förändrade arbetsförhållandena och de flesta av medarbetarna har arbetat hemifrån under resten av 2020. Under året har If upprätthållit normal servicenivå och kundnöjdheten har legat på en fortsatt hög nivå.

If fortsätter att följa utvecklingen av Covid-19 och bevaka effekterna på verksamheten.

2 Företagsstyrningssystem

2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har lfs styrelse och VD etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen omfattar de legala och operativa strukturerna, inom vilka affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har vidare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler samt rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att lfs efterlever tillämpliga lagar och regler. lfs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt ett internkontrollsystem, där riskhanteringssystemet ingår.

För att säkerställa en effektiv riskhantering och internkontroll, samt för att skapa tydlighet i roller och ansvar, tillämpas en modell med tre ansvarslinjer.

Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande av styrelse och VD grundas på bästa möjliga tillgängliga information och att affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Legal och operativ struktur

De övergripande principerna och ansvarsfördelningen fastställs på koncernnivå av Sampo. lfs organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land och affärsområde.

Försäkringsverksamheten är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Denna operativa struktur omfattar flera juridiska personer inom lfs-gruppen. Funktioner såsom ekonomi, juridik, personal, kommunikation och IT stödjer affärsverksamheten.

2.1.2 Beslutsfattande organ

2.1.2.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet där aktieägarna utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar bland annat om bolagsordningen och utser styrelseledamöter.

2.1.2.2 Styrelsen

Styrelsen är ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett ändamålsenligt sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för riskhantering och internkontroll, samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen fastställer ramverket för styrdokument och godkänner väsentliga och strategiska beslut. Styrdokumenterna revideras årligen.

Styrelsen fastställer årligen en skriftlig arbetsordning för sitt arbete. Styrelsen har även antagit en instruktion för bolagets VD som specificerar dennes ansvar. Styrelsen har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.2.3 VD

VD har det övergripande ansvaret för den dagliga verksamheten, vilket omfattar samordning av strategier, processer och rapportering i syfte att uppnå organisationens målsättningar. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den löpande förvaltningen men bär alltid det yttersta ansvaret för besluten.

VD är beslutande organ för ett flertal instruktioner som ingår i ramverket för styrdokument. VD övervakar att den interna kontrollen inom organisationen är ändamålsenlig och effektiv.

2.1.3 Centrala funktioner

2.1.3.1 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen leds av Chief Risk Officer (CRO). Funktionen består av en riskkontrollenhet och en kapitalhanteringsenhet och har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.3.2 Compliancefunktionen

Compliancefunktionen (funktionen för regelefterlevnad) leds av Chief Compliance Officer (CCO). Funktionen rapporterar till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av lfs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse.

2.1.3.3 Internrevisionsfunktionen

Internrevisionsfunktionen leds av gruppens internrevisionschef. Internrevisionsfunktionen utvärderar effektiviteten i internkontrollsystemet. Internrevisionsfunktionen rapporterar direkt till styrelsen.

2.1.3.4 Aktuariefunktionen

Aktuariefunktionen leds av chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med fastställd instruktion. Aktuariefunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.4 Ersättningssystemet

Ersättningspolicyn utgör en del av lfs riskhanteringssystem och fastställer, tillsammans med Sampokoncernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemet.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte ska uppmuntra till otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte ska stå i strid med lfs långsiktiga intressen. Ersättningar till anställda och utvärdering av anställdas prestationer får, i enlighet med försäkringsdistributionsdirektivet (IDD), inte heller stå i strid med kundens intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.4.1 Principer för ersättningar

lfs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning.

Fast ersättning ska vara rättvist satt och konkurrenskraftig, men inte marknadsledande. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning. Den sammanlagda rörliga ersättningen får inte överstiga en nivå som hotar lfs förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del, ska det finnas en lämplig avvägning mellan fasta och rörliga ersättningsdelar, så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel. Anställda i de centrala funktionerna är inte berättigade till rörlig ersättning.

Vid bedömning av individuell måloppfyllelse beaktas såväl kvantitativa som kvalitativa kriterier. För anställda som omfattas av IDD gäller specifika regler och riktlinjer för uppställande av individuella mål och utvärdering av prestationer.

Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda personer⁷. I enlighet med ersättningspolicyn ska en del av den rörliga ersättningen till utvalda personer skjutas upp på en bestämd tid.

⁷ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (medlemmar av förvaltnings-, lednings- och centrala funktioner och anställda som innehar andra ledande positioner vilka är centrala för lfs verksamhet) samt risktagare (anställda vilkas befattning väsentligt kan påverka företagens riskprofil).

Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller annulleras.

2.1.4.2 Individuella och kollektiva resultatkriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion till ökat ansvar och baseras på en kombination av individens, affärsrådets och / eller affärsenhetens och If-gruppens resultat.

Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av lfs övergripande mål och majoriteten av de anställda deltar därför i någon form av rörliga ersättningsprogram. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram, säljincitament, diskretionära ersättningar samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baseras sig på utvecklingen av Sampo aktiekurs, Sampokoncernens riskjusterade kapitalavkastning och/eller If-gruppens försäkringsmarginal.

2.1.4.3 Tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang gällande styrelseledamöter, VD eller personer som ansvarar för de centrala funktionerna

Styrelseledamöter, VD och ansvariga för de centrala funktionerna⁸ som är anställda i Sverige, är berättigade till pension enligt FTP17⁹ eller individuellt avtalad premiebestämd pension. Personer som ingår i denna krets och är anställda i Norge omfattas av premiebestämd pension eller en förmånsbestämd pension beroende på födelseår. Personer som ingår i denna krets, och som är anställda i Finland omfattas inte av några tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang¹⁰.

2.1.5 Materiella transaktioner med aktieägare, personer med betydande inflytande på företaget och styrelseledamöter

Följande materiella transaktioner har genomförts under rapporteringsperioden:

- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar huvudparten av alla transaktionskonton inom lfs försäkringsverksamhet. Inom denna struktur har materiella transaktioner regelbundet genomförts under året.
- If och Sampo har ett avtal om kapitalförvaltning enligt vilket alla investeringsbeslut inom ramen för investeringspolicyn har överlåtit till Sampo. Ersättning för denna tjänst baseras sig på en fast provision beräknad utifrån marknadsvärdet av de tillgångar som förvaltats.
- If har betalat utdelning om 6,9 MdrSEK till If Holding.

2.1.6 Materiella förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

Inga materiella förändringar i företagsstyrningssystemet har inträffat under rapporteringsperioden.

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Policy för lämplighetsprövning

If tillämpar Sampokoncernens riktlinjer för val och bedömning av bolagsledning och andra nyckelpersoner inom bolaget. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att alla bolag inom Sampokoncernen leds av personer med erforderlig kompetens och integritet.

Som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer har If utfärdat en policy om lämplighetsprövning. Policyn beskriver utförandet av lämplighetsprövningsprocessen samt definierar vilka befattningar som är föremål för en lämplighetsprövning.

2.2.2 Lämplighetskrav

2.2.2.1 Kvalifikationskrav

Bedömningen av huruvida en person som är föremål för en lämplighetsprövning har nödvändiga kvalifikationer görs genom en granskning av personens yrkesmässiga meriter och formella kvalifikationer, samt kunskaper och relevanta erfarenheter inom försäkringssektorn, övriga finanssektorn eller andra branscher. De arbetsuppgifter som personen tilldelats beaktas även vid bedömningen.

I syfte att företaget ska ledas och övervakas på ett professionellt sätt tar lämplighetsprövningen hänsyn till respektive styrelseledamots arbetsuppgifter. Detta görs för att säkerställa att kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenheter är tillräckligt diversifierade såväl individuellt som för styrelsen som helhet.

2.2.2.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som är föremål för en lämplighetsprövning förväntas ha gott anseende och integritet. Bedömningen innefattar en granskning av personens hederlighet och finansiella ställning baserat på en dokumentation avseende dennes anseende, uppträdande och yrkesutövande, inbegripet straffrättsliga, finansiella och tillsynsrelaterade aspekter som är relevanta för bedömningen.

2.2.3 Lämplighetsprövningsprocessen

Lämplighetsprövningen utförs som huvudregel innan en person utnämns till en befattning som är föremål för lämplighetsprövning. Lämpligheten av de prövade personerna ska omprövas kontinuerligt för att säkerställa att de löpande uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En ny lämplighetsprövning kan även utföras vid en händelse som leder till att personens kvalifikationer, anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Resultatet från lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen av befattningen och är den som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Beslut gällande potentiella styrelseledamöter fattas av styrelsen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

⁸ Uppgifterna i detta avsnitt avser endast personer som är anställda i bolaget.

⁹ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

¹⁰ För ytterligare information om pensioner se lfs årsredovisning - Not 12 Löner och övriga ersättningar för ledande befattningshavare och övriga anställda och 2020 års publikation av Redogörelse för ersättningar inom If Skadeförsäkring AB.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

2.3.1 Beskrivning av riskhanteringssystemet

If har ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner för att löpande identifiera, bedöma, hantera, övervaka och rapportera risker som bolaget är, eller kan bli, exponerad för, både på individuell och aggregerad nivå samt hur riskerna påverkar varandra. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet.

Riskhanteringssystemet utgör en del av internkontrollsystemet och är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem. På så sätt säkerställs att risker hanteras både utifrån ett bolagsperspektiv och utifrån ett grupperspektiv.

Ifs risker är indelade i följande kategorier: teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker.

I riskhanteringssystemet betraktas inte hållbarhetsrisk som en separat riskkategori. Hållbarhetsfaktorer, tillsammans med andra externa faktorer och framväxande risker, påverkar istället de definierade riskkategorierna.

2.3.2 Målet med riskhanteringssystemet

Målet med riskhanteringssystemet är att skapa värde för Ifs intressenter. Detta uppnås genom att säkerställa långsiktig solvens, minimera risken för oväntade finansiella förluster samt tillhandahålla underlag till affärsbeslut baserat på förväntad påverkan på Ifs risker och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten, säkerställa ett stabilt resultat samt för att uppfylla de långsiktiga avkastningsmålen.

Figur 5 – Risker som ingår i riskhanteringssystemet

2.3.3 Riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi ingår i företagsstyrningssystemet. Riskhanteringspolicyn preciserar den övergripande riskstrategin och riskaptiten avseende materiella risker. Riskhanteringsstrategin innebär att If ska:

- säkerställa en stark företagsstyrning för att optimera utveckling och förvaltning.
- säkerställa en sund och väletablerad internkontroll och riskkultur.
- säkerställa en adekvat kapitalnivå i förhållande till riskaptit och risker.
- begränsa variationen i bolagets ekonomiska värde.
- säkerställa att finansiell datahantering är av hög kvalitet.
- säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkningen identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras.

- säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen.
- säkerställa långsiktig avkastning inom fastställda risknivåer.
- säkerställa en välfungerande och effektiv rapporteringsprocess som efterlever såväl interna som externa krav.
- skydda Ifs anseende och säkerställa försäkringstagarnas och övriga intressenters förtroende.

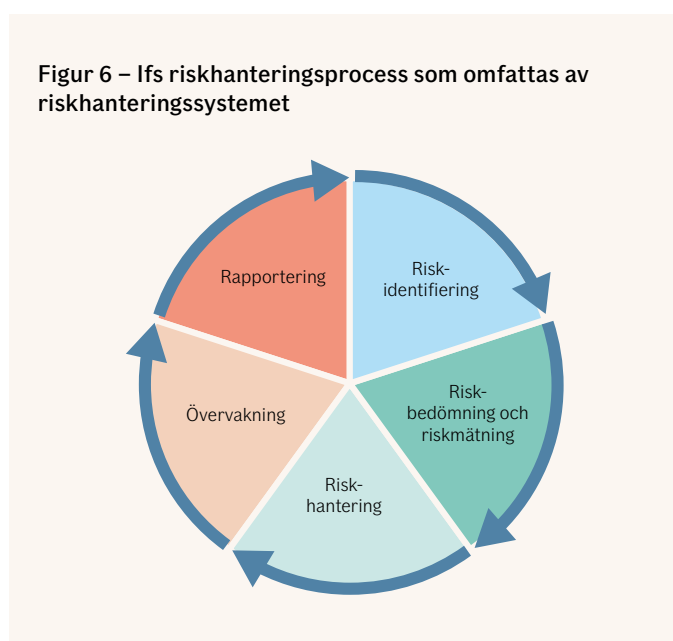
2.3.4 Ramverket för riskaptit

Ifs ramverk för riskaptit fastställer gränserna för de risker bolaget är villigt att acceptera för att nå sina mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskaptit, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskaptiten fastställs, kommuniceras och övervakas.

Riskaptit, riskprofil och kapitalsituation analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa processen för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-processen), som även innefattar analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt Ifs kapitalhantering och affärsplanering, inklusive produktutveckling och produktutformning.

2.3.5 Riskhanteringsprocessen

Den övergripande riskhanteringsprocessen omfattar fem steg:

Riskidentifiering. Risker identifieras löpande av linjeorganisationen, den första linjen. Detta sker genom en rad olika aktiviteter som bland annat innefattar diskussioner med verksamheten och analyser av inträffade incidenter inom respektive affärsområde eller funktion.

Riskbedömning och riskmätning. Riskhanteringsfunktionen i den andra linjen, tillhandahåller ramverk och verktyg som stöd till organisationen för att riskbedömningen inom If ska ske på ett enhetligt sätt. Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma och mäta de identifierade riskerna.

Inom If används både kvantitativa och kvalitativa metoder för riskmätning och rapportering. Teckningsrisk och marknadsrisk mäts kvantitativt med hjälp av Ifs interna modell. Därtill genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker inklusive de risker som är svåra att kvantifiera. Den kvalitativa metoden omfattar en bedömning av vilken konsekvens en materialiserad risk får på den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Riskmätningen kompletteras med olika stresstester och scenarioanalyser i syfte att bedöma känsligheten för identifierade risker.

Riskhantering. Första linjen ansvarar för att bedöma hur identifierade risker ska hanteras och att kontrollaktiviteter fungerar ändamålsenligt. För att reducera risker ska lämpliga och effektiva kontrollaktiviteter utföras.

Övervakning. Första linjen ansvarar löpande för att väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras och rapporteras. Andra linjen

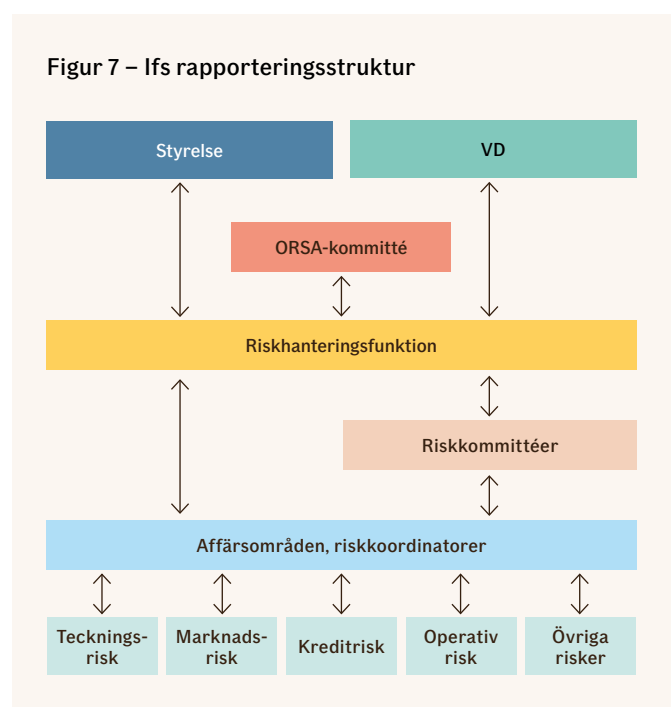
övervakar i sin tur såväl första linjens riskhanteringsprocess som riskprofilen på en övergripande och aggregerad nivå.

Rapportering. Första linjen rapporterar till andra linjen samt till riskkommittéer månadsvis, kvartalsvis, halvårsvis eller årsvis. Andra linjen ansvarar i sin tur för riskrapportering till styrelse och VD. Rapporteringen omfattar följande rapporter:

- Kvartalsrapport till kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén).
- Årsrapport över egen risk- och solvensbedömning (ORSA).
- Årlig rapport över utförda riskhanteringsaktiviteter och plan för kommande års aktiviteter.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringsystemet

Figuren nedan visar rapporteringsstrukturen inom riskhanteringsystemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter inklusive kommittéer, riskkoordinatorer och linjeorganisationen.

2.3.7 Ansvar inom riskhanteringsystemet

2.3.7.1 Ansvar inom riskhanteringsystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på koncernnivå inom Sampo. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.2 Styrelsen

Styrelsen är det bolagsorgan som har det övergripande ansvaret för riskkontroll och internkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringsystem och processer. Styrelsen beslutar om riskhanteringspolicyn och andra riskstyrningsdokument, är mottagare av riskrapporter från andra linjen och VD samt tar en aktiv del i processen gällande den framåtblickade egna risk- och solvensbedömningen.

2.3.7.3 VD

VD har ansvar för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer från styrelsen. VD är ytterst ansvarig för implementeringen av riskhanteringsystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur.

2.3.7.4 Riskkommittéer

ORSA-kommittén

ORSA-kommittén bistår VD avseende dennes ansvar att övervaka såväl risker som riskhanteringssystemet. Kommittén granskar effektiviteten i internkontrollsystemet, samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter. Därutöver övervakar ORSA-kommittén lfs solvensposition samt att den aggregerade riskprofilen är i linje med riskstrategin och kapitalkravet på både kort och lång sikt.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för de huvudsakliga riskkategorierna. Dessa kommittéer ansvarar för att bistå VD i att övervaka att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrdokumentet. Kommittéernas ordförande ansvarar för rapporteringen till ORSA-kommittén. Kommittéerna har inga beslutsmandat.

2.3.7.5 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av riskhanteringen. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar att:

- bistå styrelsen och VD i säkerställande av ett väl fungerande riskhanteringssystem genom att ställa krav på data och processer samt att samordna rapporteringen från linjeorganisationen.
- övervaka och stödja lfs affärsområden och stödfunktioner i deras arbete med risker.
- säkerställa en holistisk och aggregerad rapportering av lfs riskexponering, riskposition och riskprofil.
- regelbundet bedöma lfs solvensposition enligt både interna och externa mått.

- förvalta och utveckla lfs interna modell inklusive att validera modellen.
- prognostisera risker och kapital under normala och stressade förhållanden.
- ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut och hur dessa beslut kan påverka risk och kapital.
- koordinera och utföra beräkning av förlusttäckningseffekter genom uppskjutna skatter som en del av solvenskapitalkravet.

Riskhanteringsfunktionen leds av CRO. Riskhanteringsfunktionen ingår i andra linjen och är oberoende i förhållande till affärsverksamheten. Det innebär att den inte utgör en del av styrningen eller av beslutsprocesserna i den tillståndspliktiga verksamheten.

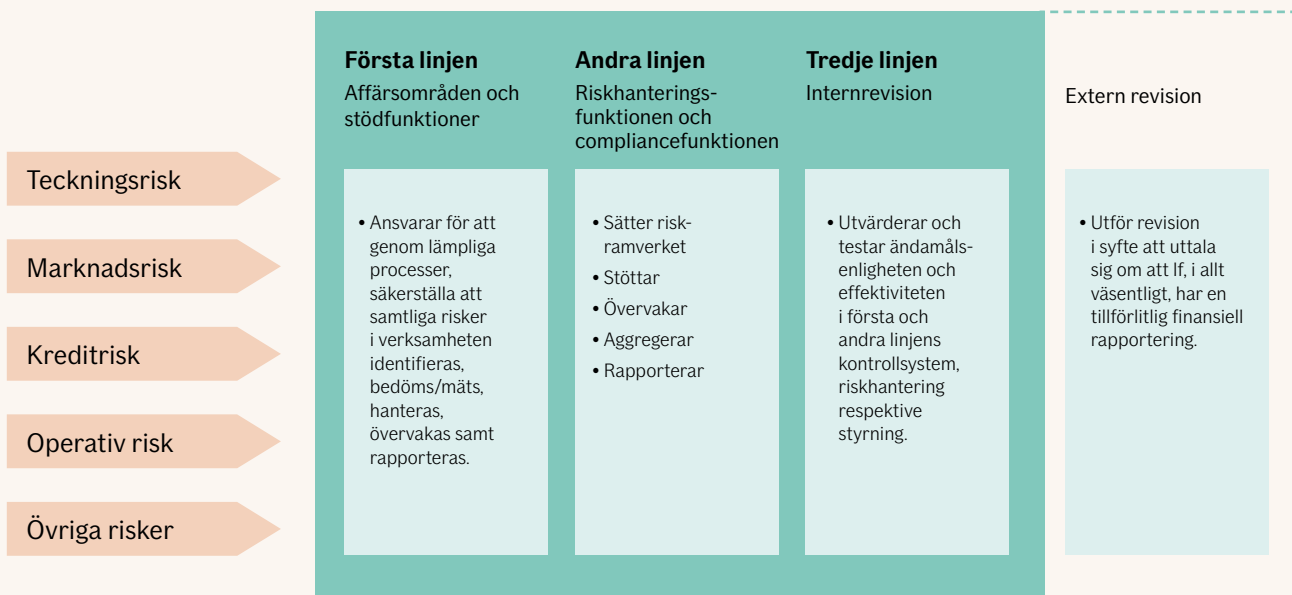
2.3.7.6 Linjeorganisationen

Chefer inom linjeorganisationen har det dagliga ansvaret för att hantera risker inom de mandat och restriktioner som sätts i relevanta styrdokument samt ska säkerställa att de förfogar över de resurser och verktyg som behövs för detta ändamål. Inom linjeorganisationen finns ett nätverk med koordinators vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stödfunktion avseende de huvudsakliga riskområdena. Chefen för enheten riskkontroll och rapportering samt chefen för compliancefunktionen utfärdar instruktioner för koordinators i vilka koordinators ansvar framgår. Linjeorganisationen är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen om väsentliga risker som är relevanta för genomförandet av deras uppdrag.

2.3.7.7 Integrering av riskhanteringssystemet

Modellen med tre linjer garanterar att ansvar och roller i riskhanteringssystemet är tydligt fördelat och definierat, se nedan för uttrycklig beskrivning av varje linjes ansvar.

Figur 8 – Modellen med tre ansvarlinjer

Kommitté- och koordinatorsstrukturen säkerställer att det finns effektiva processer och rutiner för riskhantering så att alla väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras. Likaså säkerställs ett ägandeskap i första linjen och att riskinformationen förmedlas till andra linjen samt till de relevanta kommittéerna.

Risker identifieras och mäts i riskhanteringssystemet, framförallt genom den interna modellen. Resultatet används vid väsentliga affärsbeslut.

2.3.8 ORSA-processen

Ifs risker mäts, sammanställs, bedöms och rapporteras regelbundet i syfte att övergripande utvärdera Ifs risk- och kapitalsituation. Marknadsrisker följs upp och rapporteras månadsvis medan andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis eller halvårsvis. Resultatet och uppföljningen av dessa aktiviteter dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa ORSA-processen. En rapport sammanställs till ORSA-kommittén och en sammanfattning av rapporten skickas till styrelsen.

ORSA-processen består av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av Ifs väsentliga risker och resulterar i en bedömning av den övergripande solvenssituationen. En fullständig ORSA genomförs minst en gång per år i syfte att säkerställa att kapitalbasen är, och förblir tillräcklig för att täcka de risker som följer av den föreslagna affärsplanen. Den årliga ORSA-processen utförs parallellt med, och stödjer, den affärsplan som beslutas av styrelsen.

Solvenspositionen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, kvantifierad genom den interna modellen, dels i förhållande till det regulatoriska kapitalkravet. I ORSA-processen prognosticeras kapitalbasen och kapitalkraven över en treårig planeringsperiod. Bedömningen innehåller även ett antal scenarionalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Stresstesterna täcker de huvudsakliga risktyperna och samtidiga negativa effekter av olika risker. Scenarierna har utvecklats i samarbete med riskägare, företagsledning och styrelse.

Utöver att mäta de huvudsakliga riskkategorierna kvantitativt, utförs en kvalitativ bedömning av de mest väsentliga riskerna under planeringsperioden. Riskerna bedöms utifrån konsekvens och sannolikhet. Bedömningen indikerar vilken påverkan en materialiserad risk får på Ifs möjlighet att leverera enligt fastställd strategi, målsättning och finansiella plan, samt hur sannolikt det är att risken inträffar under planeringsperioden. Den sammanfattande bedömningen utförs av riskhanteringsfunktionen, baserad på linjeorganisationens egen bedömning.

Resultatet av den årliga ORSA-processen dokumenteras i en ORSA-rapport, baserad på information per den 30 september. Rapporten för perioden 2021-2023 godkändes av styrelsen i december 2020. Genom godkännandet av rapporten accepterade styrelsen den som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Rapporten skickades därefter till Finansinspektionen.

2.3.9 Styrning av den interna modellen

If använder en intern modell för olika risk- och kapitalrelaterade ändamål. Detta avsnitt behandlar styrningen av den interna modellen för teckningsrisker. Den huvudsakliga användningen av modellen för teckningsrisk utgörs av:

- Beräkning av ekonomiskt kapital.
- Kapitalallokering till affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål.
- Beräkning av solvenskapitalkrav.
- Utvärdering av återförsäkringsprogram.
- ORSA för den finansiella planeringsperioden.

If har ett godkännande från Finansinspektionen avseende tillstånd att använda den interna modellen för beräkning av solvenskapitalkravet för de huvudsakliga teckningsriskerna. Standardformeln definierad i Solvens II-regelverket (med övergångsregler för aktiekursrisk) tillämpas på andra risker.

Den interna kontroll- och styrningssystemet för den interna modellen bedöms vara tillfredsställande med beaktande av modellens struktur och omfattning. Det finns tydliga beslutsprocesser i fråga om alla delar av den interna modellen.

Modellen valideras av personal som är oberoende i förhållande till modelleringsgruppen. Syftet med att validera den interna modellen är att ge såväl CRO som styrelsen en försäkran om att den interna modellen lämpar sig för sitt ändamål, på ett rättvisande sätt avspeglar riskprofilen samt att de regulatoriska kraven avseende validering av en intern modell är uppfyllda.

Det har inte förekommit några förändringar i styrningen av den interna modellen under rapporteringsperioden.

2.3.9.1 Roller, ansvar och kommittéer

Nedan följer en beskrivning av roller och ansvarsuppgifter relaterat till styrningen av den interna modellen.

Bolagets styrelse

Styrelsen har det yttersta ansvaret för den interna modellen, vilket inkluderar uppfyllelse av kraven i Solvens II-regelverket och att ett effektivt styrsystem finns på plats. Styrelsen fattar väsentliga beslut om den interna modellen, såsom större modelländringar.

CRO

I riskhanteringspolicyn beskrivs att två av de huvudsakliga ansvarsuppgifterna för CRO med avseende på den interna modellen är att:

- utforma och utveckla den interna modellen och att ge återkoppling om modellens lämplighet.
- organisera en oberoende validering av den interna modellen.

Som chef för riskhanteringsfunktionen ansvarar CRO för att verkställa dessa ansvarsuppgifter. Ansvaret för att utforma och utveckla den interna modellen har delegerats till Capital Management-enheten och ansvaret för att organisera en oberoende validering av den interna modellen har delegerats till enheten för riskkontroll.

I egenskap av ordförande för kommittén för den interna modellen beslutar CRO om mindre ändringar i den interna modellen i enlighet med modellförändringspolicyn. En absolut gräns för denna delegering är fall där en kombination av mindre ändringar kan betraktas som en större ändring, som då måste godkännas av styrelsen och Finansinspektionen.

Capital Management

Capital Management-enheten ansvarar för att:

- utveckla den interna modellen och att material för användning av modellen, inklusive rapportering till kommittéer, är tydligt dokumenterat och presenterat.
- dokumentationen för den interna modellen hålls uppdaterad.
- upprätthålla och uppdatera kvantitativa valideringsredskap och att bidra till varje kvalitativ och kvantitativ analys enligt specifikationen i den årliga valideringsplanen.
- definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för den interna modellen i enlighet med redovisnings- och riskdatainstruktionen samt att bedöma data och vid behov vidta lämpliga åtgärder vad avser datakvalitet.

Chefen för Capital Management har mandat att besluta om uppdateringar i enlighet med modellförändringspolicyn. Detta förutsätter att dokumentationen för den interna modellen uppdateras tillsammans med dokumentet om ändringar av modellen och att dessa uppdateringar redovisas vid därpå följande sammanträde för kommittén för den interna modellen. Chefen för Capital Management ska säkerställa att den interna modellen uppdateras minst en gång per kvartal och att uppdateringarna är kvalitetssäkrade.

Riskkontroll

Riskkontrollenheten ansvarar för den interna modellens validering, sammanställande av valideringsplan samt valideringsrapporten som tillställs CRO, styrelse och VD. Rapporten omfattar resultat av genomförd validering och de iakttagelser som gjorts.

Internrevision

Valideringsrapporten ska även lämnas till internrevisionsfunktionen. Funktionen gör en sammanställning över olika aspekter i den interna modellen, såsom kontroller av datakvalitet, styrning och kontrollstrukturer.

Kommittén för den interna modellen

Kommittén för den interna modellen ska vara ett rådgivande och beredande organ för styrelsen och VD i enlighet med gällande instruktion. Kommittén har ingen kollektiv beslutanderätt.

CRO är ordförande för kommittén. Andra permanenta medlemmar är CFO, chefen för Capital Management samt minst en representant för affärsområdena.

Andra funktioner med anknytning till den interna modellen

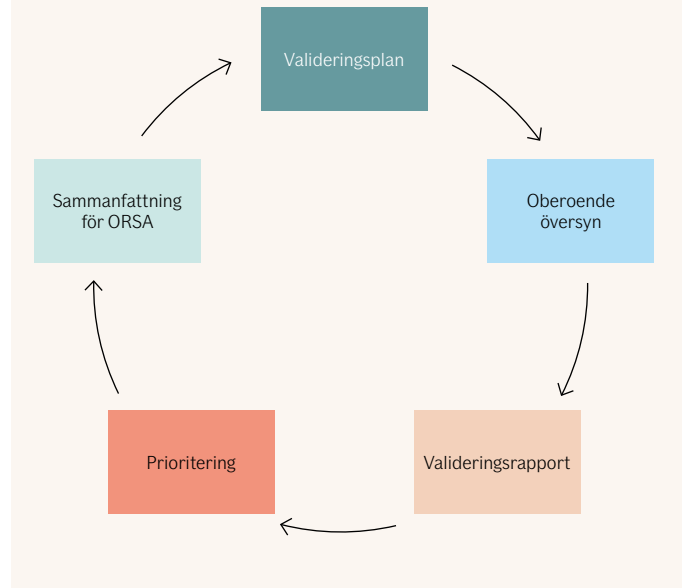
Ansvar för data relaterat till den interna modellen regleras i en särskild instruktion. I denna instruktion framgår att cheffaktuarien ska definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för försäkrings tekniska avsättningar, göra bedömning av datakvaliteten samt vid behov vidta lämpliga åtgärder. Därtill har en separat funktion ansvar för att periodvis bedöma hur fullständiga och korrekta relevant data är, föra en komplett förteckning över eventuella brister i data samt tillhandahålla en åtgärdsplan för förbättring av datakvaliteten över tid.

Den interna modellen och dess utfall diskuteras i ORSA-kommittén, aktuariekommittén, återförsäkringskommittén och underwritingkommittén.

2.3.9.2 Beskrivning av valideringsprocessen

Den interna modellens validering är en årlig process som genomförs i enlighet med en valideringsplan. Valideringen initieras också vid en större ändring i den interna modellen. En större ändring i den interna modellen kan krävas när interna eller externa händelser förändrar riskprofilen.

Figur 9 – Årlig valideringsprocess

I processen valideras modeller och metoder för enskilda risker hänförliga till den interna modellen, metoderna för sammanställning av risker samt metoderna för integrering av den interna modellen med standardformeln.

Valideringen omfattar även den interna modellens datakvalitet och styrning. Validering genomförs oberoende av modellens upprätthållande och utveckling.

Eventuella allvarigare iakttagelser i samband med valideringen eskaleras i syfte att säkerställa att användarna av modellens utfall får information om brister som kan göra modellen mindre tillförlitlig. Iakttagelser kan eskaleras när som helst under valideringsprocessen.

Efter att resultaten från valideringen rapporterats, görs en prioritering av valideringsrekommendationerna av CRO. I samband med att den årliga planen fastställs beaktas även tidigare års iakttagelser.

2.4 Internkontroll

2.4.1 Internkontrollsystemet

Systemet för internkontroll är gemensamt för hela If-gruppen och är en integrerad del av bolagets organisationsstruktur och beslutsprocesser. Syftet med internkontrollsystemet är att säkerställa att verksamheten är ändamålsenlig och effektiv, att den finansiella och icke-finansiella rapporteringen är tillförlitlig samt att tillämpliga lagar och regler efterlevs. Internkontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgång till relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för sitt beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på den finansiella informationen. Ett effektivt internkontrollsystem ger styrelsen och VD en rimlig försäkras om att bolaget uppnår sina mål relaterade till verksamheten, rapportering och regelefterlevnad.

Internkontrollsystemet är baserat på modellen med tre linjer vilken tydliggör vem som ansvarar för vad rörande riskhantering och internkontroll. Inom de tre linjerna har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och VD kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

Internkontrollpolicyn fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem och antas årligen av styrelsen. Syftet med policyn är att beskriva hur internkontrollaktiviteter struktureras och utförs på lämpligt sätt med hänsyn till verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Internkontrollramverket baseras på COSO¹¹-ramverket och tillhandahåller tre målkategorier relaterade till affärsverksamhet, rapportering samt efterlevnad av lagar och regler. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter, vilka behöver vara på plats och fungera som avsett. Dessa är kontrollmiljö, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt uppföljning.

Kontrollmiljön omfattar faktorer såsom organisationsstruktur, roller och ansvar, integritet, styrdokument, etiska värden samt kompetensen hos de anställda.

Riskbedömningen omfattar målsättning samt identifiering och värdering av risker för att inte nå dessa mål.

Kontrollaktiviteter omfattar styrdokument, godkännandeförfaranden, rutinbeskrivningar och andra kontroller för att hantera de risker som identifierats. Implementerade kontroller omfattar aktiviteter så som attestregler, rutiner för befogenheter, dualitetsprincipen och beslut av ledarens ledare.

Genom tydlig information och kommunikation förmedlas ansvar och befogenheter till medarbetare på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Uppföljning av den befintliga interna kontrollen sker genom övervakning av de tre linjerna. Övervakningen genomförs med hjälp av både löpande och separata uppföljningar. Oberoende övervakningsaktiviteter utförs av andra och tredje linjen.

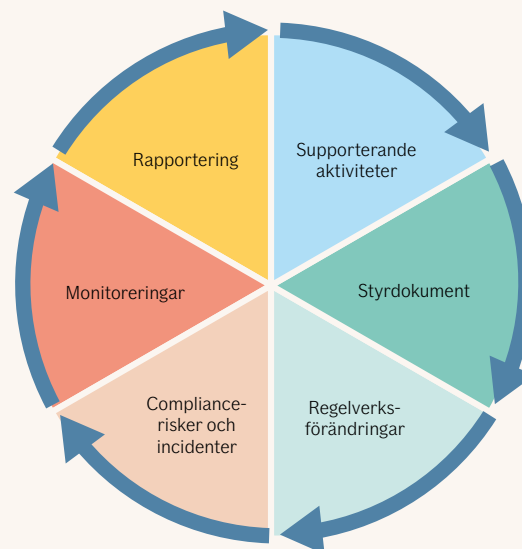
2.4.2 Compliancefunktionen

2.4.2.1 Ansvarsområden

Compliancefunktionen ansvarar för att ge råd till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som är relaterade till Ifs tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet. Compliancefunktionen ska även utvärdera de åtgärder som vidtagits för att förebygga bristande regelefterlevnad. Vidare ska compliancefunktionen bedöma eventuella konsekvenser av regelförändringar som påverkar verksamheten, samt identifiera och bedöma risker för bristande regelefterlevnad. Compliancefunktionen ska fokusera på de regler som är relaterade till Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Funktionen ska även ge råd och stöd inom andra rättsområden på begäran av styrelsen eller VD.

Compliancefunktionens ansvarsområden är uppdelade i sex delprocesser. En riskbaserad complianceplan tas årligen fram och antas av styrelsen.

Figur 10 – Compliancefunktionens delprocesser

2.4.2.2 Organisation

Compliancefunktionen är operationellt oberoende och utgör en del av den andra linjen. CCO tillsätts av VD och har det övergripande ansvaret för funktionen och dess ansvarsområden. Styrelsen utfärdar en instruktion för CCO, som närmare beskriver dennes arbetsuppgifter. CCO utser i sin tur Compliance Officers för att utföra aktiviteter inom funktionen.

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevision

Internrevisionen är en funktion som är oberoende av affärsverksamheten och som utvärderar effektiviteten och ändamålsenligheten i det befintliga internkontrollsystemet. Funktionen hjälper organisationen att nå sina mål genom att på ett systematiskt och strukturerat sätt utvärdera och öka effektiviteten i riskhantering, styrning och kontroll samt ledningsprocesser. Funktionen är underställd styrelsen och leds av gruppens internrevisionschef, som utses av styrelsen.

2.5.1.1 Internrevisionspolicyn

Internrevisionspolicyn godkänns av styrelsen. Den beskriver såväl principerna som ansvaret för internrevisionen. Enligt policyn ska internrevisionsfunktionen följa The Institute of Internal Auditor's ramverk för internrevision, International Professional Practices Framework.

Policyn uppdateras årligen. Under rapporteringsperioden har inga väsentliga förändringar skett i policyn.

2.5.1.2 Plan för internrevision

Internrevisionsfunktionen tar årligen fram en treårig internrevisionsplan som ska godkännas av styrelsen. Internrevisionsfunktionen tillämpar ett riskbaserat tillvägagångssätt och granskningsaktiviteterna ska täcka väsentliga delar av verksamheten och dess företagsstyrningssystem. De externa revisorerna informeras om internrevisionsfunktionens plan.

¹¹ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionsfunktionen rapporterar sina slutsatser från genomförda revisioner till styrelse och VD. Allvarliga brister i den interna styrningen och kontrollen rapporteras utan dröjsmål till styrelse och VD.

Innan en revisionsrapport distribueras, skickas ett utkast till ansvarig chef för det granskade området. Chefen redogör skriftligen för vilka åtgärder man avser att vidta, i form av en åtgärdsplan som innehåller uppgifter om åtgärder, vem som är ansvarig och en tidplan. Slutrapporterna ska alltid godkännas av internrevisionschefen innan de distribueras.

Internrevisionsfunktionen genomför löpande uppföljningar för att säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att hantera de observationer och rekommendationer som identifierades i den ursprungliga revisionsrapporten.

Internrevisionschefen lämnar en statusrapport till styrelsen och till Sampo revisionsutskott minst två gånger per år. Dessa rapporter innehåller iakttagelser avseende allvarligare brister i den interna styrningen och kontrollen som har upptäckts under revisionerna. Därutöver rapporteras alla tidigare rapporterade observationer som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.5.1.4 Internrevisorers objektivitet och oberoende

Internrevisionsfunktionen ska i förhållande till den verksamhet som granskas vara oberoende och objektiv samt inte utföra några operativa arbetsuppgifter. En internrevisor ska avstå från att granska och bedöma verksamhet, vilken denna har haft ansvar för under de senaste 12 månaderna.

Inför en revision genomförs en bedömning av internrevisorernas objektivitet med hänsyn till den enhet som ska revideras. Internrevisorerna väljs utifrån kunskap, färdigheter och integritet, vilket är avgörande för ett fullgott internrevisionsarbete.

2.6 Aktuariefunktionen

2.6.1 Implementering av aktuariefunktionen

Chefaktuarien är ansvarig för aktuariefunktionen och rapporterar till styrelse och VD samt är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i aktuariekommittén som är forum för aktuariefunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem i ORSA-kommittén, underwritingkommittén och återförsäkringskommittén, i den senare med fokus på förnyelser av återförsäkringskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuariefunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet.

Aktuariefunktionens uppgifter beskrivs i instruktionen för aktuariefunktionen, och dess huvudsakliga uppgifter kan delas in i följande områden:

- Koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa dess tillförlitlighet och tillräcklighet.
- Uttala sig om underwritingpolicyn.
- Uttala sig om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.
- Uttala sig om solvenspositionen.
- Bidra till riskhanteringssystemet, bland annat genom ORSA-processen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuariefunktionens arbete. Beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av aktuarier inom respektive

affärsområde. Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II-regelverket baseras på parametrar från aktuarier inom respektive affärsområde och aktuariefunktionen. Aktuariefunktionen utför valideringen av de försäkringstekniska avsättningarna. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i bokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningsrutinen sker månatligen och är formaliserad. De externa revisorerna erhåller detaljerade dokument med jämförelser av alla skillnader som redovisats.

Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna regleras genom olika styrdokument. Aktuariefunktionen ansvarar för att dessa styrdokument efterlevs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuariefunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultaten. Funktionen föreslår även hur eventuella brister ska åtgärdas. Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av försäkringstekniska avsättningar samt en bedömning av underwritingpolicyn och om återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariefunktionen säkerställer, efter varje kvartalsboksut, att styrelsen och VD får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariefunktionen ansvarar för att rapportera samtliga relevanta frågor som aktuariekommittén ställer till ORSA-kommittén samt för att koordinera rapporteringen om premie- och avsättningsrisk till ORSA-kommittén kvartalsvis.

2.7 Outsourcing

2.7.1 Outsourcingpolicyn

Outsourcingpolicyn beskriver vad som ska anses utgöra outsourcing och definierar kriterierna för när en funktion eller en verksamhet ska anses vara av kritisk eller väsentlig betydelse.

Outsourcingprocessen ska säkerställa en effektiv kontroll av outsourcing av kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter samt hantera risker hänförliga till sådan outsourcing. I processen ingår bland annat riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, beslutsfattande, uppföljning och rapportering.

Styrelsen har tillsatt en outsourcingkommitté för att övervaka att outsourcing sker i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller materiellt ändrat outsourcingavtal avseende kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter ska rapporteras till, och bedömas av, outsourcingkommittén samt godkännas av styrelsen innan avtalet anmäls till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse

I syfte att effektivisera försäkringsverksamheten outsourcar If operativ verksamhet av väsentlig betydelse till ett flertal externa samt interna leverantörer enligt nedan.

Kapitalförvaltning har delvis outsourcats till Sampo. Till följd av Ifs operativa struktur med affärsområdena Privat, Företag och Industri, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats. Till exempel har upphandling av IT-tjänster outsourcats till systerbolaget If IT Services A/S i Danmark, som i sin tur har ingått avtal med IT-leverantörer.

Det har även ingåtts flera skaderegleringsavtal med leverantörer. Dessa avtal har bland annat ingåtts i syfte för att kunna tillhandahålla skadereglering där If inte har någon fysisk representation. Vissa skaderegleringsavtal har även ingåtts inom ramen för en mer omfattande partnersamverkan. Dessa avtal omfattar även försäljnings- och

franchisearrangemang. Samarbetspartnerna är till största delen etablerade i de nordiska länderna.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem bedöms som väl fungerande med hänsyn tagen till karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i affärsverksamheten.

2.8.2 Övrig materiell information

Det finns ingen övrig materiell information avseende Ifs företagsstyrningssystem.

3 Riskprofil

Ifs övergripande riskstrategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överstiga både ekonomiskt kapital och regulatoriskt solvenskapitalkrav. Därtill har If som mål att bibehålla kreditbetyget A från ratinginstituten Standard & Poor's och Moody's¹². Detta innebär att riskexponeringen för If kvantifieras med olika mått för olika ändamål.

I detta kapitel beskrivs Ifs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta avsnitt är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna både på kapitalbas, ekonomiskt kapital och på regulatoriskt solvenskapitalkrav.

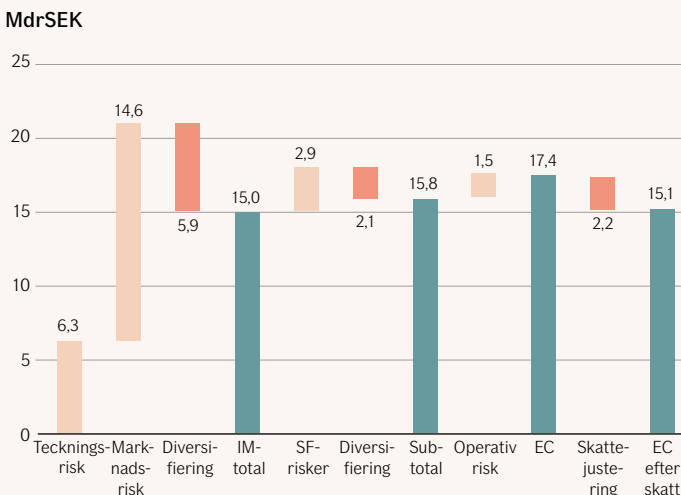
Riskmätning

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital (EC). Det ekonomiska kapitalet beräknas med hjälp av Ifs interna modell (IM) för teckningsrisk och marknadsrisk. Operativ risk och mindre materiella risker kvantifieras i enlighet med standardformeln (SF).

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs kvalitativa bedömningar av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk samt framväxande risker.

Som framgår av figuren nedan är de huvudsakliga riskkategorierna, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, teckningsrisk och marknadsrisk.

Figur 11 – Översikt av Ifs ekonomiska kapital, 31 december 2020

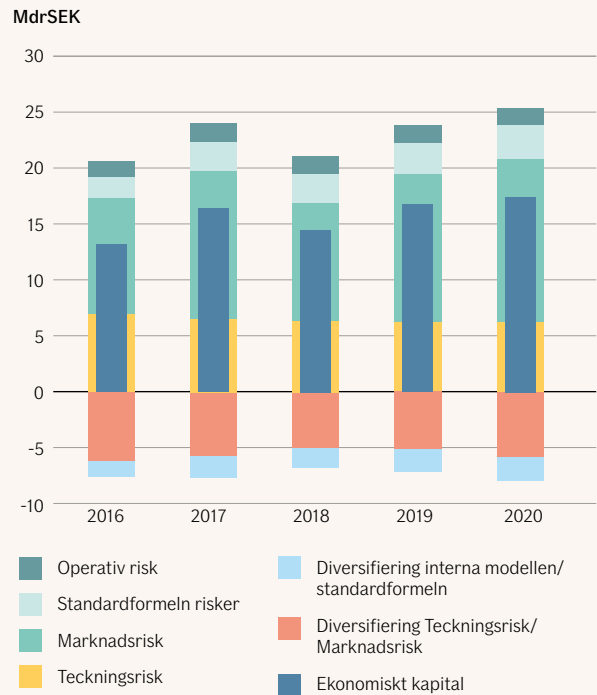

¹² Måtten framtagna av kreditvärderingsinstitut berörs inte närmare i denna rapport.

Riskprofil

Figuren nedan visar ekonomiskt kapital för perioden 31 december 2016 till 31 december 2020.

Figur 12 – Förändring av ekonomiskt kapital över tid (före skatt)

Förändringen i ekonomiskt kapital under de senaste fem åren är främst hänförlig till marknadsrisk och effekterna av fusionen med If Skadeförsäkring AB (Finland) 2017. Under 2020 ökade ekonomiskt kapital till följd av ökad marknadsrisk, främst drivet av högre spreadrisk.

3.1 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av försäkringsförpliktelsevärde till följd av osäkerhet i prissättning och avsättningsantaganden. I teckningsrisk inkluderas annullationsrisk, omprövningsrisk, premierisk, katastrofrisk, avsättningsrisk och inflationsrisk.

3.1.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserad på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla riskerna i försäkringsverksamheten, kompletterade med extern modellering för naturkatastrofrisk och inflationsrisk. Annullationsrisk och omprövningsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt och har varit stabilt på 6,3 MdrSEK under 2020. Premierisk och avsättningsrisk har störst effekt på det ekonomiska kapitalet. Under 2020 minskade inflationsrisken medan premierisk, katastrofrisk och avsättningsrisk ökade.

3.1.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av försäkringsförpliktelsevärde till följd av variationer i såväl tidpunkt och frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat på balansdagen.

Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av försäkringsförpliktelsevärde till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterad till extrema eller exceptionella händelser.

Risikfaktorer med störst påverkan på premierisken är skadevolatilitet, skadeinflation och prissättningsmetodik. Under 2020 har ekonomisk kapital för premierisk ökat till följd av portföljtillväxt.

3.1.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av försäkringsförpliktelsevärde till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

Risikfaktorerna värderas och rapporteras av chefaktuarien halvårsvis utifrån sannolikhet och påverkan. De riskfaktorer som har störst påverkan på avsättningsrisken är inflation i skadeersättningar, sjunkande diskonteringsräntor, höjning av pensionsåldern och ökning av förväntad livslängd. Ekonomiskt kapital för avsättningsrisk ökade under 2020 till följd av lägre diskonteringsräntor.

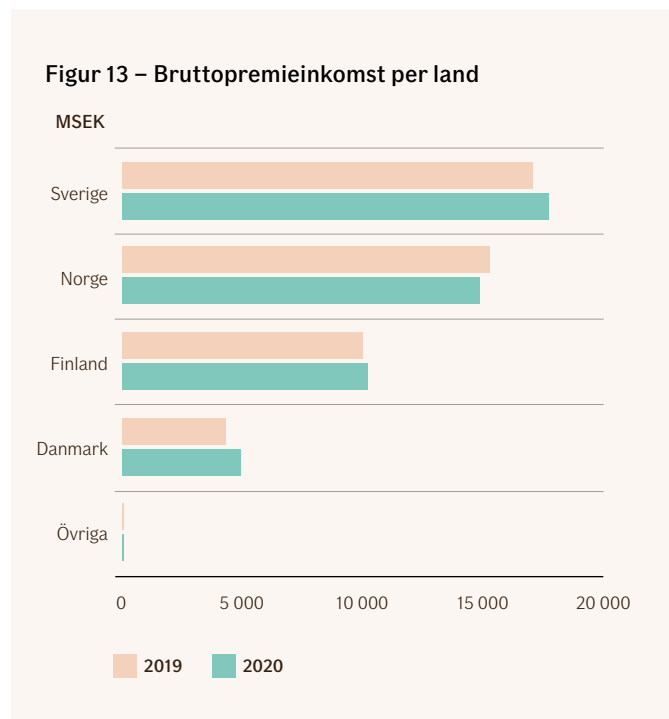
I fs försäkringstekniska avsättningar domineras av affärer med lång duration vilket medför en väsentlig exponering mot inflation. Framtida skadeinflation kvantifieras separat för premierisk och avsättningsrisk. Ekonomiskt kapital för inflationsrisk minskade under 2020 till följd av en lägre inflationsvolatilitet.

Avsättningarna för trafikförsäkring och arbetskadeförsäkring inkluderar skadelivräntor vilka är känsliga för förändringar i pensionsålder, dödlighetsantaganden, inflation i skadeersättningar och diskonteringsräntor. Den svenska trafikförsäkringsportföljen representerar den främsta avsättningsrisken och utgör 19% av skadereerven beräknad enligt Solvens II-regelverket. Inflationsrisken är begränsad i Finland på grund av det nationella fördelningssystemet där indexeringen är inkluderad i försäkringspremien. Effekten av en räntesänkning dämpas till viss del för avsättningar med lång duration på grund av konvergens mot den långsiktiga jämviktsräntan. Avsättningsrisk inkluderar även omprövningsrisk till följd av förändringar i nivå, trend eller volatilitet beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade.

Ytterligare information om försäkringstekniska avsättningar finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna (QRT) för Solvens II S.12.01.02, S.17.01.02 och S.19.01.21.

3.1.2 Riskkoncentration

Försäkringsportföljen är väldiversifierad då If har en stor kundbas som är fördelad över flera olika geografiska områden och försäkringsgrenar. Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten under året framgår av figuren nedan.

Trots den diversifierade portföljen kan riskkoncentrationer, och därmed stora skador, inträffa genom exempelvis pandemier eller exponeringar mot naturkatastrofer såsom stormar och översvämningar. Ackumulering av risker inom affärsområdet Industri övervakas genom en detaljerad latitud- och longitudregistrering. Mer information om I fs premiefördelning mellan försäkringsgrenar finns i QRT S.05.01.02.

3.1.3 Riskreducerande tekniker

De huvudsakliga metoderna för att begränsa premierisk är återförsäkring, diversifiering, noggranna analyser och överväganden vid teckning samt regelbundna uppföljningar kopplade till den strategiska och finansiella planeringsprocessen. Underwritingpolicyn anger principer, begränsningar och fördelning av de roller och det ansvar som gäller i underwritingprocessen. Policyn kompletteras med riktlinjer som mer i detalj beskriver hur försäkringar ska tecknas inom respektive affärsområde.

Avsättningsrisk hanteras genom aktuariella antaganden baserade på historiska skadefall och exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Faktorer som beaktas är till exempel trender i skadeutvecklingen, nivån på oreglerade skador, ändringar i lagstiftning, rättspraxis och ekonomiska förhållanden. Vid reservsättning används etablerade aktuariella metoder i kombination med prognoser över antalet skador och genomsnittliga skadekostnader.

Avsättningarna för skadelivräntor beräknas som diskonterade värden baserade på belopp och betalningsperiodicitet i varje enskilt fall, med beaktande av förväntad kapitalavkastning, kostnader, indexering, dödlighet samt andra möjliga justeringar.

Den ekonomiska påverkan av naturkatastrofer och enskilda storskador begränsas genom en kombination av återförsäkring och diversifiering. Behovet och de optimala återförsäkringsalternativen utvärderas genom att jämföra förväntad kostnad med nyttan av återförsäkringsprogram, samt påverkan på kapitalkrav och fluktuationer i resultatet. Det viktigaste verktyget vid denna utvärdering är lfs interna modell.

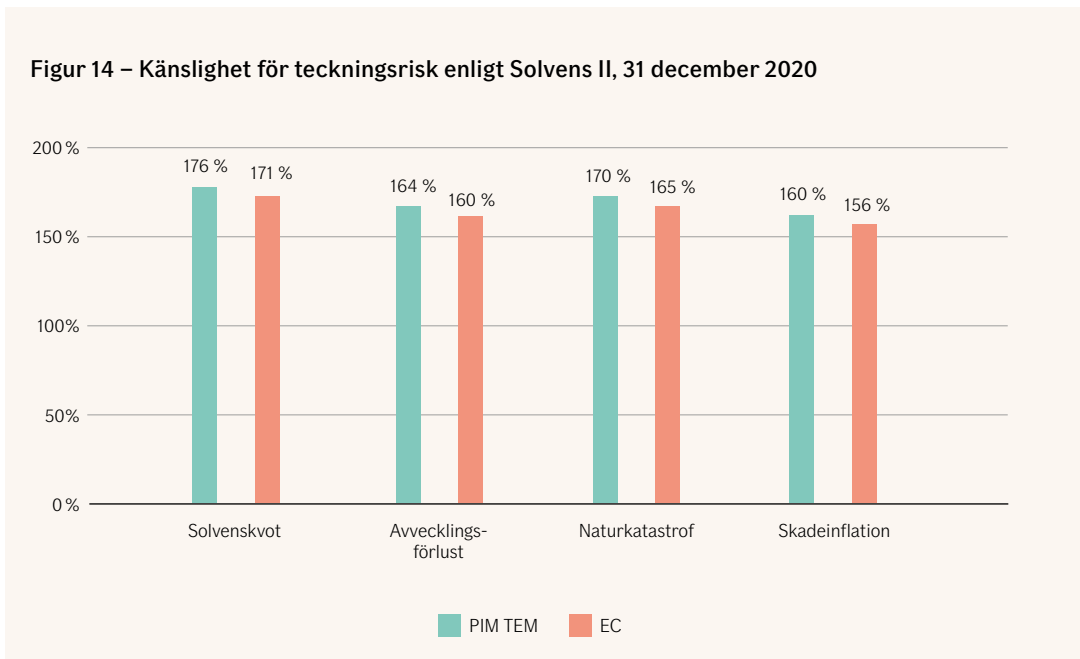
3.1.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma känsligheten för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på lfs kapitalställning, baserad på såväl internt ekonomiskt kapital (EC) som på det regulatoriska solvenskapitalkravet per den 31 december 2020.

Solvensknoten för ekonomisk kapital är baserad på lfs interna modell för såväl teckningsrisk som för marknadsrisk. Solvensknoten för det regulatoriska solvenskapitalkravet beräknas enligt den partiella interna modellen med övergångsregler för aktiekursrisk (PIM TEM), där teckningsrisk baseras på lfs interna modell. Risker som inte täcks av den interna modellen är beräknade utifrån standardformeln.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år, en naturkatastrof med sannolikhet 1 på 10 år eller 100 baspunkter högre skadeinflation än förväntat. I samtliga tester bibehåller lfs en solvenskvot över 150%.

Figur 14 – Känslighet för teckningsrisk enligt Solvens II, 31 december 2020

I stresstestet för avvecklingsförlust antas en ökning av de försäkringstekniska avsättningarna vilket medför att både avsättningsrisk och inflationsrisk ökar. I naturkatastrofstressen antas en omedelbar utbetalning av skadeersättningar, vilket innebär att de försäkringstekniska avsättningarna inte påverkas. Teckningsrisk och marknadsrisk förblir opåverkade medan kapitalbasen reduceras. I inflationsstressen antas högre skadeinflation leda till att de försäkringstekniska avsättningarna ökar.

3.2 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivån eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar, skulder och finansiella instrument.

I enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital består lfs marknadsrisk av valutarisk, aktierisk, ränterisk och spreadrisk. Även om spreadrisken ingår i beräkning av ekonomiskt kapital för marknadsrisk betraktar lfs spreadrisk som en del av kreditrisken. Dess exponering, koncentration, begränsning och känslighet beskrivs i avsnitt 3.3 Kreditrisk. Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränterisk och valutarisk. De största komponenterna inom marknadsrisk är aktierisk och spreadrisk.

3.2.1 Riskexponering

Det ekonomiska kapitalet för marknadsrisk ökade med 1,4 MdrSEK till 14,6 MdrSEK under 2020. Ökningen beror framförallt på en ökad spreadrisk men till mindre del även på ökad aktierisk och ränterisk. lfs har en väldiversifierad placeringsportfölj vilket medför positiva diversifieringseffekter vid beräkning av ekonomiskt kapital.

lfs investeringar är framförallt koncentrerade till nordiska värdepapper. För placeringar i icke-nordiska värdepapper, fonder eller andra tillgångar används främst förvaltning av tredje part. Användningen av derivat är begränsad.

Beräkningen av marknadsrisk är normalt okomplicerad eftersom lfs tillämpar marknadsvärdering för större delen av sina investeringar. Det finns ett begränsat antal instrument som kräver mark-to-model-förfaranden. lfs ställer säkerheter för rembursar (i försäkringsverksamheten) och för derivat.

De huvudsakliga faktorerna som skulle kunna påverka lfs marknadsrisk är geopolitisk osäkerhet, utvecklingen av fastighetspriser i Sverige och Norge, utvecklingen på aktiemarknaden och koncentrationen till finansiella institutioner. Även låg ränta under lång tid har inverkan på marknadsrisken då den påverkar avkastningen.

3.2.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för förändringar i valutakurser eller deras volatilitet.

If är exponerat mot valutarisk genom verksamhet i utländska filialer. Därutöver skapar även Ifs investeringsbeslut valutaexponering. Jämfört med den 31 december 2019 har valutarisken minskat något.

3.2.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för förändringar i marknadspriset på aktier eller deras volatilitet.

Aktieportföljen består av nordiska aktier och en diversifierad global fondportfölj. Jämfört med den 31 december 2019 har aktierisken ökat marginellt, främst på grund av ökad marknadsvolatilitet.

3.2.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för förändringar i räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 1,4 år vid slutet av 2020. Jämfört med den 31 december 2019 har ränterisken ökat något.

3.2.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument vid förändring av nivån eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Ifs spreadrisk har ökat under året, främst på grund av högre volatilitet på kreditspreadar men också på grund av förändringar i tillgångsportföljens sammansättning. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.3 Kreditrisk.

3.2.1.5 Matchningsrisk

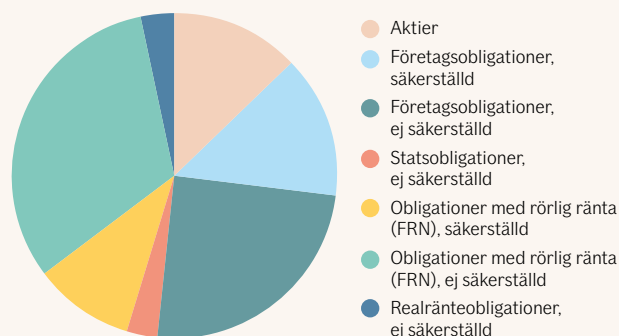
Matchningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är större delen av de försäkringstekniska avsättningarna odiskonterade, men reserver för skadelivräntor diskonteras med räntesatser i enlighet med gällande lagstiftning. If är därmed, ur ett redovisningsperspektiv, huvudsakligen exponerat mot förändringar i inflation och lagstadgade diskonteringsräntor. Ur ett ekonomiskt perspektiv är If däremot exponerat mot förändringar i inflation och nominella marknadsräntesatser.

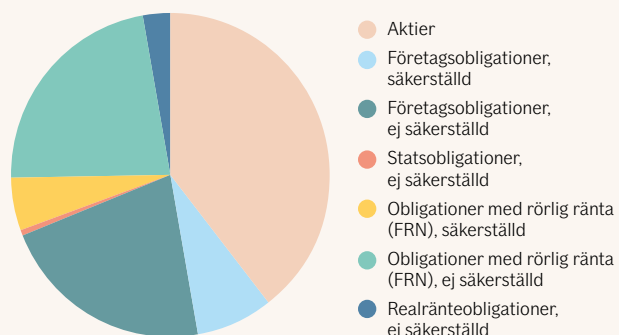
3.2.2 Riskkoncentration

Figurerna nedan visar marknadsriskkoncentrationer för investeringsportföljen per 31 december 2020. Figur 15 visar marknadsvärden per typ av tillgång och figur 16 visar ekonomiskt kapital för marknadsrisk per typ av tillgång (innan beaktande av diversifieringseffekter).

Figur 15 – Marknadsvärden per typ av tillgångar, 31 december 2020

Figur 16 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar, 31 december 2020

Ifs valutapositioner mot SEK visas i tabellen nedan. Beloppen anges i enlighet med IFRS och ger en bild av valutariskkoncentrationerna exklusive omräkningsrisk. Omräkningsrisk uppstår vid konsolidering av filialer med annan rapporteringsvaluta än moderbolaget.

Tabell 5 – Valutarisk

MSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	GBP	USD	JPY	ÖVRIGA
Nettoposition, 2020	-123	84	23	-27	-208	173	-154
Nettoposition, 2019	-269	149	132	-11	-364	-5	-82

Ifs placeringsportfölj består i huvudsak av räntebärande värdepapper (87,4%) och aktier (12,6%).

Tabell 6 – Sektorfördelning av aktieplaceringar

MSEK Sektorfördelning	2020		2019	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Industrivaror och tjänster	4 461	49,3	4 464	48,9
Sällansköpsvaror och tjänster	2 769	30,6	2 198	24,1
Material	748	8,3	754	8,3
Telekomoperatörer	548	6,1	624	6,8
Hälsovård	360	4,0	857	9,4
Energi	101	1,1	174	1,9
Dagligvaror	51	0,6	59	0,6
Finans och fastighet	4	0,0	4	0,0
Totalt	9 042	100	9 134	100

I sektorfördelningen av aktier exkluderas investeringar i aktiefonder, ETF och private equity till ett värde av 4 198 MSEK (4 438 MSEK).

Tabell 7 – Geografisk fördelning av aktieplaceringar

MSEK Geografisk fördelning	2020		2019	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Danmark	49	0,4	7	0,1
Norge	981	7,5	1 159	8,7
Sverige	6 919	52,8	6 907	51,6
Asien	1 563	11,9	1 527	11,4
Europa	2 365	18,0	2 403	17,9
Nordamerika	826	6,3	891	6,7
Latinamerika	402	3,1	499	3,7
Totalt	13 104	100	13 394	100

I den geografiska fördelningen av aktier exkluderas investeringar i private equity fonder till ett värde av 136 MSEK (178 MSEK).

IFRS-beloppen i tabell 6 och tabell 7 ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig inte väsentligt från motsvarande Solvens II-belopp.

Snittdurationen för räntebärande placeringar var 1,4 år vid slutet av 2020. Durationen för olika typer av räntebärande placeringar visas i tabellen nedan.

Tabell 8 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp

MSEK Instrumenttyp	2020			2019		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Kortfristiga räntebärande tillgångar	1 846	2,0	0,0	2 596	2,8	0,1
Skandinavien, långfristiga stats- och företagspapper	70 299	77,1	1,0	71 213	75,7	1,1
Skandinavien, realränteobligationer	3 184	3,5	9,3	190	0,2	0,9
Europa, långfristiga stats- och företagspapper	12 648	13,9	1,9	15 727	16,7	1,9
USA, långfristiga stats- och företagspapper	1 758	1,9	2,5	2 840	3,0	2,3
Globalt, långfristiga stats- och företagspapper	1 424	1,6	2,5	1 458	1,6	3,5
Totalt	91 159	100	1,4	94 024	100	1,3

Räntederivat är inkluderade i tabellen.

Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.3 Kreditrisk.

3.2.3 Riskreducerande tekniker

Investeringspolicyn är det styrande dokumentet för hantering av marknadsrisk. I policyn ges övergripande riktlinjer såsom aktksamhetsprincipen, särskilda limiter och en beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om limiter samt vid fastställande av avkastnings- och likviditetsmål ska strukturen på, samt arten av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas. Därtill ska även övergripande riskaptit och risktoleranser, ratingmål samt myndighetskrav beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy minst en gång om året, vilken kompletteras med riktlinjer som definierar mandat och befogenheter samt användande av derivat.

Valutarisken reduceras genom matchning av försäkringstekniska avsättningar mot placeringstillgångar i motsvarande valutor alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till rapporteringsvalutan. Valutaexponeringen för placeringstillgångar kontrolleras på veckobasis och säkras när exponeringen överstiger en given nivå och baseras på kostnadseffektivitet samt minsta transaktionsstorlek. If är också exponerad mot omräkningsrisk, vilken inte säkras eftersom dessa placeringar anses vara av långsiktig karaktär och de valuta-effekter som är relaterade till dem inte påverkar resultatet.

Aktieportföljen förvaltas aktivt med en långsiktig investeringshorisont. Aktierisken reduceras genom diversifiering av portföljen mellan olika branschsektorer och geografiska regioner. Investeringspolicyn begränsar aktieinvesteringar i förhållande till den totala placeringportföljen samt exponeringar mot en enskild motpart.

Ränterisken hanteras genom limiter för instrument som är räntekänsliga. Matchningsrisken hanteras i enlighet med Sampos concernövergripande principer och beaktas inom ramen för riskaptiten i enlighet med investeringspolicyn. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande riskaptiten kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

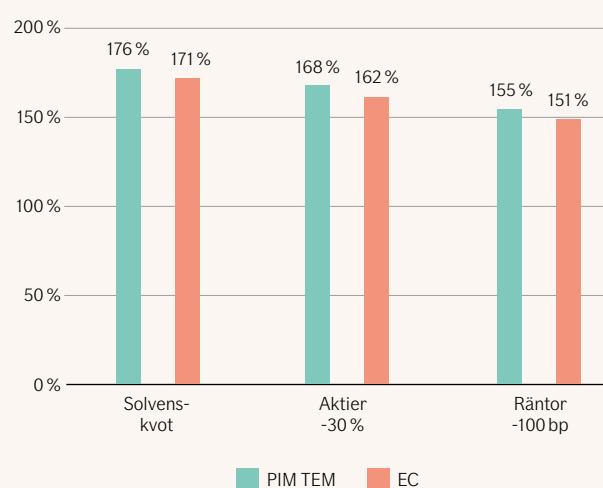
Marknadsrisken övervakas och kontrolleras aktivt av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.2.4 Riskkänslighet

För bedöma känsligheten mot förändringar i marknadsrisk har aktie- och räntestresstester genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på solvenskvoten för internt ekonomiskt kapital och för regulatoriskt solvenskapitalkrav per den 31 december 2020.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en 30% nedgång i marknadsvärdet för aktier respektive en ränteminskning med 100 baspunkter (bp). I båda testerna bibehåller If en solvenskvot över 150%.

Figur 17 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II, 31 december 2020

I aktiestresstestet antas aktierisken minska i proportion till marknadsvärdet. Hänsyn tas dock explicit till ändring i den symmetriska justeringen av det regulatoriska kapitalkravet för aktier. I räntestresstestet medför en ränteminskning en ökning av värdet av såväl placeringstillgångar som försäkringstekniska avsättningar. Ökningen av försäkringstekniska avsättningarna är större än ökningen av placeringstillgångarna på grund av avsättningarnas längre duration.

Räntestresstestet är baserat på en parallellförskjutning av de marknadsräntor som används som indata till beräkningen av

diskonteringskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de längsta löptiderna på grund av konvergensen mot den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och som inte stressas i denna beräkning.

3.3 Kreditrisk

Kreditrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad av förändringar i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper, motparter och andra gäldenärer som If är exponerad mot i form av motpartsrisk, spreadrisk eller marknadsriskkoncentrationer.

3.3.1 Riskexponering

Motpartsrisk avser risken för förlust, orsakad av oväntade fallissemang eller försämring av kreditvärdigheten hos motparter eller andra gäldenärer. Motpartsrisk beräknas med standardformeln.

Spreadrisk avser känsligheten i värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument vid förändringar i kreditspreaden eller dess volatilitet över den riskfria räntan. Ekonomiskt kapital för spreadrisk beräknas med Ifs interna modell, som beskrivs i avsnitt 3.2 Marknadsrisk. Det regulatoriska solvenskapitalkravet för spreadrisk beräknas med standardformeln.

Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.3.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Inom kapitalförvaltningen reflekteras i de flesta fall kreditrisken via kreditspreaden. Placeringstillgångar får vanligtvis ett lägre marknadsvärde vid en högre kreditspread, även i de fall där det inte föreligger en faktisk utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadspris, och kan påverkas dels av marknadsriskbedömning av en enskild emittent, dels av den generella kreditriskkapiten på de finansiella marknaderna. Eftersom ökade spreadnivåer vanligtvis påverkar marknadspriset på investeringstillgångar negativt leder ett materialiserande av risken typiskt till att kapitalbasen påverkas negativt. Likaså kan uteblivna betalningar påverka kapitalbasen negativt.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot enskilda emittenter eller en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som varken fångas upp av spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras i stället som koncentrationsrisk.

3.3.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisk relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten, främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oregerade skador.

3.3.2 Riskkoncentration

3.3.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar och återförsäkrarnas andel av oregerade skador exklusive förväntad förlust presenteras i tabell 9. I tabellen är 1 379 MSEK (1 214 MSEK) exkluderade, vilket huvudsakligen relaterar till captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten.

Tabell 9 – Återförsäkringsfordringar

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2020	%	2019	%
AAA	-	-	-	-
AA	614	44,5	541	65,6
A	763	55,3	277	33,6
BBB	-	-	4	0,5
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	3	0,2	2	0,3
Totalt	1 380	100	825	100

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i tabell 10.

Tabell 10 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2020	%	2019	%
AAA	-	-	-	-
AA	352	57,9	344	59,2
A	256	42,1	237	40,8
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Totalt	608	100	581	100

3.3.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

De största kreditriskexponeringarna utgörs av räntebärande placeringar. En stor del av dessa är koncentrerade till finansiella institutioner, varav huvuddelen är placerade på den nordiska marknaden. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i tabellen nedan.

Tabell 11 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg, 31 december 2020

MSEK Sektor	AAA	AA+ -AA-	A+ - A-	BBB+ -BBB-	BB+ - C	D	Kredit- betyg saknas	Totalt	Aktier	Fastig- heter	Derivat (motparts- risk)	Totalt	Förändring jämfört med 31 dec 2019
Basindustri	-	-	-	1 072	203	-	36	1 311	407	-	-	1 718	118
Kapitalvaror	-	-	618	377	186	-	861	2 042	4 713	-	-	6 755	-21
Konsumentvaror	-	-	996	2 683	235	-	1 021	4 935	2 904	-	-	7 838	550
Energi	-	-	-	-	88	12	904	1 003	17	-	-	1 020	-667
Finansiella institut	395	6 046	9 317	7 387	1 394	-	976	25 515	-	-	7	25 522	-1 672
Stater	3 383	-	-	-	-	-	-	3 383	-	-	-	3 383	3 288
Statligt garanterade	-	249	-	-	-	-	-	249	-	-	-	249	-102
Hälsovård	71	-	102	205	30	-	356	763	313	-	-	1 077	-555
Försäkring	-	-	371	771	165	-	1 205	2 511	-	-	-	2 511	703
Media	-	-	-	-	-	-	226	226	-	-	-	226	63
Paketering	-	-	-	-	-	-	113	113	-	-	-	113	-15
Offentlig sektor	4 819	691	-	-	-	-	-	5 511	-	-	-	5 511	89
Fastigheter	-	-	724	3 444	506	-	4 122	8 796	-	35	-	8 830	-780
Tjänster	-	-	-	399	941	-	318	1 658	-	-	-	1 658	221
Teknologi och elektronik	-	-	183	76	89	-	536	884	-	-	-	884	-572
Telekommunikation	-	-	202	1 346	482	-	42	2 072	548	-	-	2 621	23
Transport	-	221	229	275	-	-	1 547	2 272	6	-	-	2 278	-1 265
El, vatten och gas	-	-	505	1 068	712	-	212	2 497	-	-	-	2 497	-611
Säkerställda obligationer	24 798	-	-	-	-	-	-	24 798	-	-	-	24 798	-1 781
Fonder	-	-	-	-	-	-	-	-	4 198	-	-	4 198	-240
Övrigt	-	91	-	-	-	-	258	349	134	-	-	483	-128
Totalt	33 467	7 297	13 247	19 102	5 029	12	12 733	90 887	13 240	35	7	104 168	-3 353
Förändring jämfört med 31 dec 2019	2 142	-3 318	-1 973	1 865	68	12	-1 788	-2 993	-332	-1	-27	-3 353	-

3.3.3 Riskreducerande tekniker

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i investeringspolicyn. I policyn fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuld kategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument som är känsliga för förändringar i kreditspreadar. I enlighet med investeringspolicyn beaktas aktsamhetsprincipen vid investeringsbeslut. Risken för insolvens hos derivatmotparter begränsas genom diversifiering i kombination av noggrant urval av motparter och clearinghus samt genom ställande av säkerheter.

För att begränsa och kontrollera kreditrisk förknippad med avgiven återförsäkring föreskrivs lägsta krav på kreditbetyg för återförsäkrare samt restriktioner för maximal exponering mot enskilda återförsäkrare i lfs återförsäkringspolicy. Kreditvärdigheten hos återförsäkringsbolag fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag.

Reinsurance Security Committee ska lämna underlag och förslag till beslut i olika frågor som rör risken för återförsäkrarens konkurs och riskexponering samt föreslagna avvikelser från återförsäkringspolicyn. Kommitténs ordförande ansvarar för att rapportera avvikelser från policyn och andra frågor som behandlas av kommittén till ORSA-kommittén.

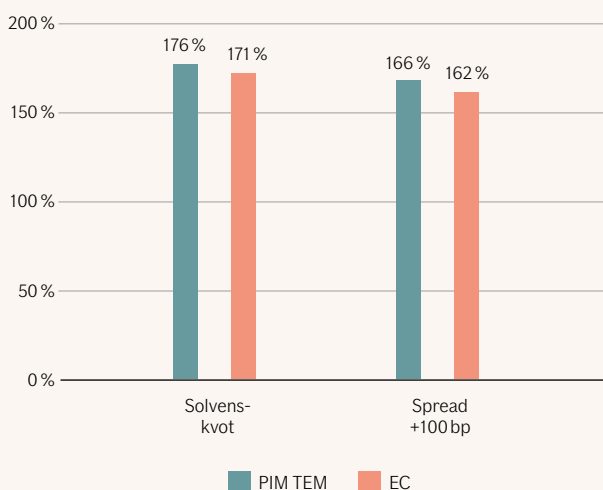
Portföljens utveckling med avseende på kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee och Reinsurance Security Committee samt kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.3.4 Riskkänslighet

3.3.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att bedöma känsligheten mot förändringar i kreditrisk har ett stresstest avseende kreditspreadar genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på solvenskvoten för internt ekonomiskt kapital och för regulatoriskt solvenskapitalkrav per den 31 december 2020. Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en spreadökning med 100 baspunkter skulle påverka lfs solvenskvot. Ett väsentligt antagande är att denna stress inte har någon inverkan på de försäkringstekniska avsättningarna. Även i stressat läge bibehåller If en solvenskvot som överstiger 160%.

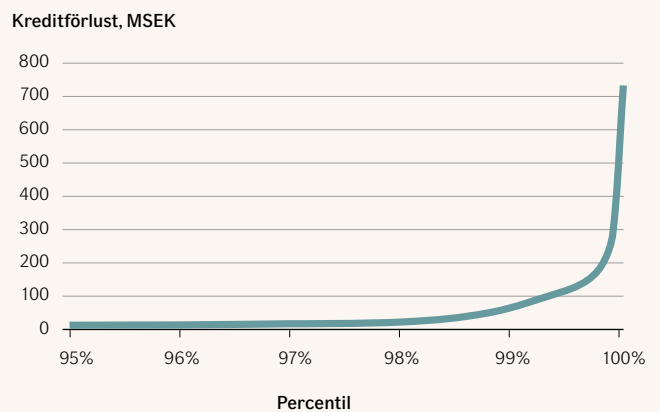
Figur 18 – Känslighet enligt Solvens II: Kreditrisk i kapitalförvaltningen, 31 december 2020

3.3.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

För att kvantifiera exponeringen mot kreditförluster förorsakade av konkurser hos återförsäkringsmotparter, görs en kredit simulering inom återförsäkringsverksamheten. I simuleringen antas återhämtningsgraden för konkurser vara 50% i genomsnitt och framtida kreditförluster uppskattas med 50 000 utfall på ett års horisont. Captives och poolsamarbeten utan kreditbetyg behandlas som kreditbetyg BBB. Exponeringen är baserad på diskonterade värden i linje med Solvens II per den 31 december 2020. Resultaten i figur 19 och tabell 12 indikerar begränsad exponering mot kreditrisk relaterad till återförsäkringsmotparter.

Figur 19 – Riskkänslighet, 31 december 2020

Tabell 12 – Riskkänslighet, 31 december 2020

Sannolikhet	MSEK
5,0%	1
2,5%	12
1,0%	62
0,5%	119
0,03%	407

3.4 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk avser risken att inte kunna realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra sina finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.4.1 Riskexponering

Likviditetsrisken bedöms inte vara väsentlig, då premier betalas i förväg och stora skadebetalningar oftast är kända i god tid i förskott. Därmed identifieras och hanteras likviditetsrisk löpande, men kvantifieras inte i kapitalkraven.

3.4.2 Riskkoncentration

I tabell 13 visas förfallostrukturen för försäkringstekniska avsättningar samt finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktsbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning (f e r), vilka till sin natur är förenade med en viss grad av osäkerhet.

Tabell 13 – Förfallostruktur för kassaflöden (IFRS) av finansiella tillgångar, finansiella skulder och försäkringstekniska avsättningar f e r, 31 december 2020

MSEK	Bokfört värde	varav obestämmd förfallotidpunkt	varav avtalsbaserad förfallotidpunkt	Kassaflöde						
				2021	2022	2023	2024	2025	2026-2035	2036-
Finansiella tillgångar	122 051	14 952	107 098	33 794	19 806	16 566	19 400	12 427	8 291	-
Derivatskulder	-445	-	-445	-444	-1	-	-1	-	-	-
Övriga finansiella skulder	-7 921	-11	-7 911	-5 522	-	-	-	-	-	-
Försäkringstekniska avsättningar, f e r	-83 612	-83 612	-	-31 193	-9 906	-5 444	-3 764	-2 989	-17 202	-16 249

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Investeringspolicyn anger tillsammans med akksamhetsprincipen och instruktionen för Investment Control Committee strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker samt hur dessa risker ska hanteras. Cash Management-enheten hanterar likviditetsrisken dagligen. Risken övervakas av Investmentavdelningen och rapporteras till ORSA-kommittén.

3.4.4 Riskkänslighet

För att identifiera exponeringen mot likviditetsrisk analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar mäts med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som vid stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt omfattar analysen identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beaktar förväntade nya affärers effekt på likviditetssituationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar jämförs även för att mäta graden av eventuell obalans.

3.4.5 Förväntad vinst som ingår i framtida premier

Det totala beloppet av förväntad vinst som ingår i framtida premier (EPIFP) var 2 058 MSEK den 31 december 2020.

3.5 Operativ risk

Operativ risk avser risken för förlust till följd av bristfälliga processer eller system, mänskliga fel eller externa händelser (förväntade eller oförutsedda). Definitionen inkluderar även legal risk vilken avser risk för förlust till följd av tvister ej relaterade till försäkringsskador, avtalsbrott eller ingående av olagliga avtal samt brott mot immaterialrättsliga regler.

Operativa risker förekommer i alla delar av organisationen och är en naturlig del i att bedriva verksamhet. En löpande bedömning av riskerna behöver genomföras för att balansera nivån av riskhantering, då det inte är kostnadseffektivt att eliminera samtliga operativa risker. Chefer inom linjeorganisationen är riskägare och ansvariga för att löpande hantera väsentliga risker inom sina verksamheter till en acceptabel nivå.

3.5.1 Riskexponering

Bedömning av operativ risk genomförs i den kvalitativa Operational and Compliance Risk Assessment (OCRA) processen. I denna process identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras operativ risk regelbundet genom självutvärderingar. Ett nätverk av riskkoordinatorer stöttar riskägare i utförandet av OCRA-processen. Resultatet utmanas och aggregeras av riskhanteringsfunktionen.

Identifierade risker värderas utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv med hjälp av ett trafikljussystem. Därtill klassificeras riskerna i fem kategorier:

- Brister i handläggning och processer
- Avbrott och systemfel
- Kunder, produkter och affärspraxis
- Personal
- Interna och externa bedrägerier

Väsentliga riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen, via till exempel incidentrapportering och resultatet av kvalitetssäkringskontroller. De mest väsentliga riskerna rapporteras till Operational Risk Committee.

Externa faktorer som kan påverka operativ risk identifieras via processerna för strategisk risk och framväxande risker, se avsnitt 3.6.1 Strategisk risk och avsnitt 3.6.4 Framväxande risker. En särskild process är implementerad för att identifiera och rapportera eventuella interna och externa bedrägerier.

De huvudsakliga operativa riskerna är relaterade till processer och IT-system. Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för operativ risk under rapporteringsperioden.

3.5.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av operativa risker har identifierats.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är tydliga och väl implementerade styrdokument, givna mandat, dualitets- och så kallade farfarsprinciper, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning samt andra automatiska och manuella kontrollaktiviteter i verksamheten. För att stärka de väsentliga processerna och öka effektiviteten på lång sikt pågår även utveckling av nya IT-system som omfattar automatisering av vissa kontroller.

Bland de styrdokument som är relevanta för hantering av operativ risk ingår riktlinjer för att hantera och begränsa interna och externa bedrägerier, kontinuitetshantering och informationssäkerhet. Analyser och utredningar av misstänkta oegentligheter genomförs löpande och kontrollaktiviteter utförs för att minska risken. Därutöver tillhandahålls kontinuerligt interna utbildningar om Ifs etiska regler och riktlinjer till anställda inom bolaget.

Bolagets processer för kontinuitetshantering omfattar upprättande av riskbaserade beredskapsplaner, sammansättning av kristeam och regelbundna krishanteringsövningar. Målet med dessa är att skydda bolagets tillgångar och säkerställa att verksamheten kan fortgå även när någonting oförutsett inträffar. Interna styrdokument reglerar arbetet med informationssäkerhet och sårbarheter övervakas och åtgärdas löpande för att förbättra säkerheten.

Inom linjeorganisationen finns funktioner med ansvar för att övervaka och utveckla verksamhetens risk- och kvalitetsarbete. I samband med detta arbete utförs bland annat kvalitetskontroller inom väsentliga processer. I OCRA-processen definieras vidare riskreducerande aktiviteter kopplade till väsentliga risker som följs upp löpande.

3.5.4 Riskkänslighet

Operativ risk inkluderas i det kvantitativa riskmåtten genom ett explicit påslag som beräknas enligt standardformeln, baserad på faktorer applicerade på premie- och reservvolymerna. Väsentliga realiserade operativa risker påverkar inte de kvantitativa riskmåtten men de påverkar kapitalbasen i den utsträckning de inverkar på det finansiella resultatet.

3.6 Övriga materiella risker

3.6.1 Strategisk risk

Strategisk risk avser risken för förluster till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, det övergripande ekonomiska klimatet, teknologisk utveckling eller bristande intern flexibilitet.

3.6.1.1 Riskexponering

Strategiska risker identifieras av verksamheten i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till kontroll- och strategienheten. Riskerna aggregeras och bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på If.

Strategisk risk är relaterad till förändringar i marknaden och förmågan att proaktivt anpassa sig. För If är strategisk risk relaterad till förändringar i samhällets försäkringsbehov och konkurrenternas agerande, främst förändringar i marknadsandelar via prissänkningar eller ökad distributionskapacitet. Ifs verksamhet påverkas även av förändringar i relevant lagstiftning och rättspraxis. Utvecklingen

av Covid-19 pandemin och konsekvenserna för Ifs verksamhet övervakas noggrant och behovet av riskreducerande åtgärder, genom exempelvis produktförändringar, utvärderas kontinuerligt.

Förändringar i marknaden för bilförsäkringar utgör också en viktig strategisk risk för If. Under rapporteringsperioden fortsatte utvecklingen mot nya sätt att äga och bruka biltjänster på marknaden vilket på sikt kan förändra försäkringsbehovet. Även denna utveckling övervakas noga av If.

3.6.1.2 Riskkoncentration

Inga materiella koncentrationer av strategiska risker har identifierats.

3.6.1.3 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av de identifierade väsentliga strategiska riskerna följs kontinuerligt av både verksamheten och kontroll- och strategienheten. Riskerna utvärderas minst årligen i den finansiella planeringsprocessen där aktiviteter för att hantera väsentliga risker och anpassning till marknaden och det ekonomiska klimatet beaktas.

3.6.2 Complierisk

Complierisk avser risken för legala eller regulatoriska sanktioner, väsentliga finansiella förluster eller skadat rykte till följd av att gällande regelverk inte efterlevs.

3.6.2.1 Riskexponering

Bedömningen av compliancerisker görs i OCRA-processen, se avsnitt 3.5 Operativ risk. Complierisker bedöms utifrån sannolikheten för, och konsekvensen av, regelbrott. De största identifierade complianceriskerna är risken att bryta mot dataskyddsförordningen (GDPR) och risken för att bryta mot penningtvättsregelverket.

3.6.2.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av compliancerisker har identifierats.

3.6.2.3 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika riskreduceringstekniker, både reaktiva och proaktiva, för att begränsa complianceriskerna. Exempel på viktiga tekniker är tydliga styrdokument och instruktioner, utbildning, uppdelning av ansvar, behörigheter och dualitetsprincipen. Effektiviteten i riskreduceringsteknikerna övervakas genom olika kvalitetsuppföljningar.

3.6.3 Ryktesrisk

Ryktetsrisk är ofta en konsekvens av en incident (operativ risk) eller bristfällig regelefterlevnad (complierisk) och avser risken för skada på bolaget till följd av försämrat anseende hos kunder och andra intressenter.

3.6.3.1 Riskexponering

När en bedömning av operativa risker och compliancerisker görs i linjeorganisationen, bedöms också konsekvensen av försämrat anseende. Ryktesrisken bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv. Vissa processer, såsom skadereglering, är särskilt känsliga för ryktesrisk. Identifierad ryktesrisk hanteras av linjeorganisationen och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Två gånger per år rapporterar chefen för kommunikationsavdelningen en ryktesriskbedömning till Operational Risk Committee.

De mest väsentliga åtgärderna för att bibehålla ett gott anseende är att säkerställa korrekta och tydliga försäkringsvillkor samt att skaderegleringen är transparent och rättvis. Kunder blir informerade om hur de ska gå tillväga om de är missnöjda och hur de kan komma i kontakt med Ifs kundombudsman. Under rapporteringsperioden har det inte skett några materiella förändringar i exponeringen mot ryktesrisk.

3.6.3.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av ryktesrisker har identifierats.

3.6.3.3 Riskreducerande tekniker

Professionellt agerande och tydlig kommunikation är kritiskt för att hantera ryktesrisk. Ytterligare exempel på riskreducerande tekniker är tydlig och väl implementerad styrning, genom bland annat lfs etikpolicy och instruktion för sociala medier, incidentrapporteringsprocessen samt visselblåsarprocessen. Noggrann övervakning av alla typer av mediareportering sker löpande i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede.

3.6.4 Framväxande risker

Framväxande risker avser nya eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en omfattande påverkan på lf.

3.6.4.1 Riskexponering

När framväxande risker materialiseras eller redan identifierade risker förändras, ska de i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamerna i de olika affärsområdena som en del av de ordinarie rutinerna för riskbedömning. På grund av risken att flera risker tillsammans kan påverka bolagets solvensposition negativt på lång sikt har gruppen Emerging Risk Core Team etablerats med nyckelpersoner från olika affärsområden. Denna grupp följer upp och analyserar viktiga riskfaktorer och rekommenderar möjliga åtgärder. De risker som bedöms vara störst rapporteras av riskkoordinatören för Emerging Risk Core Team till ORSA-kommittén halvårsvis. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens.

Väsentliga risker som har bevakats under 2020 är risken för bristande klimatanpassning, cyberrisker, sakernas internet (IoT) och terrorism. Risken som IoT utgör har ökat under 2020 på grund av en förväntad ökning av antalet uppkopplade maskiner till följd av implementeringen av 5G teknologin. IoT möjliggör fjärrpåverkan på maskiner vilket kan leda till fysisk skada som inte täcks av cyberförsäkring utan av traditionell egendomsförsäkring eller ansvarsförsäkring.

3.6.4.2 Riskkoncentration

Klimatförändringar kan leda till förändringar i riskkoncentrationen, exempelvis genom ökad frekvens av översvämningar eller skogsbränder. Cyberförsäkringar har en inneboende exponering mot riskkoncentration. Cyberhoten utvecklas kontinuerligt vilket kan leda till förändrade riskkoncentrationer.

3.6.4.3 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att affärsområdena är ansvariga för att identifiera och hantera potentiella nya eller framväxande risker som påverkar den egna verksamhetens portfölj. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkor är nödvändig för att hantera och begränsa nya risker. För att reducera risken kan identifierade framväxande risker uteslutas från framtida försäkringar, eller ett lämpligt premietillägg göras för försäkringsbara risker. Även återförsäkring används som riskreducerande teknik.

3.6.5 Riskkänslighet, övriga materiella risker

Strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk och framväxande risker ingår inte i de kvantitativa riskmåten. Om en väsentlig riskhändelse inträffar, till följd av någon av dessa risker, kan den påverka kapitalbasen men inte ha någon direkt effekt på ekonomiskt kapital eller det regulatoriska solvenskapitalkravet.

En väsentlig strategisk riskhändelse kan påverka lfs konkurrenskraft negativt med minskad premievolyms och minskad lönsamhet som följd.

En väsentlig compliancerisk som materialiseras kan medföra sanktioner eller ingripanden från Finansinspektionen.

En väsentlig ryktesrisk som materialiseras kan medföra en kombination av minskad premievolyms på grund av kunder som väljer att lämna lf i kombination med en engångskostnadseffekt på kapitalbasen för att hantera risken.

Framväxande risker kan påverka samtliga övriga riskkategorier. Känslighet och koncentration av dessa kvalitativa risker är, på grund av deras karaktär, svåra att kvantifiera.

3.7 Övrig information

Det finns ingen övrig materiell information avseende lfs riskprofil.

4 Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Poster i Solvens II-balansräkningen baseras på motsvarande poster i årsredovisningen, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. Årsredovisningen är upprättad i enlighet med svenska årsredovisningsbestämmelser, benämnd lagbegränsad IFRS.

De redovisningsprinciper som används i årsredovisningen har i huvudsak varit oförändrade under 2020. Valutaomvärderingar för poster i balansräkningen görs enligt balansdagskurs både i årsredovisningen och i Solvens II.

Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna vid slutet av året 779 MSEK högre i Solvens II-balansräkningen jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

Tabell 14 ger en översikt över justeringar i balansräkningen mellan årsredovisningen och Solvens II.

Tabell 14 – Justeringar i balansräkningen för Solvens II, 31 december 2020

MSEK	Värde i årsredovisningen	Solvens II justeringar	Solvens II värde	Kategori
Tillgångar				
Goodwill	3	-3	-	A
Förutbetalda anskaffningskostnader	1 126	-1 126	-	B
Immateriella tillgångar	144	-144	-	A
Uppskjutna skattefordringar	-	137	137	G
Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk	197	1 472	1 668	C
Placeringsstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)	101 132	-	101 132	
<i>Fastigheter (annat än för eget bruk)</i>	35	-	35	
<i>Aktier</i>	9 010	-	9 010	
<i>Obligationer</i>	87 765	-	87 765	
<i>Investeringsfonder</i>	4 193	-	4 193	
<i>Derivat</i>	129	-	129	
Lån och hypotekslån	1 665	-	1 665	
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	2 813	-377	2 436	B
<i>Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring</i>	2 798	-377	2 421	
<i>Livförsäkring och sjukförsäkring som liknar livförsäkring, exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal</i>	15	0	16	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	14 498	-10 232	4 266	B
Återförsäkringsfordringar	306	-	306	
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	2 754	-627	2 127	D
Kontanter och andra likvida medel	1 449	-	1 449	
Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans	444	-110	335	C,E
Summa tillgångar	126 532	-11 010	115 521	
Skulder				
Summa försäkringstekniska avsättningar	86 425	-13 625	72 800	B
<i>Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (exklusive sjukförsäkring)</i>	48 157	-12 629	35 527	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande skadeförsäkring)</i>	15 439	-1 751	13 688	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	22 829	755	23 584	
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	189	-	189	
Pensionsåtaganden	218	745	963	E
Uppskjutna skatteskulder	859	363	1 222	G
Derivat	447	-	447	
Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut	-	1 454	1 454	C
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	1 924	-	1 924	
Återförsäkringsskulder	315	-79	236	B
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	3 813	-627	3 186	D
Efterställda skulder	1 107	25	1 131	F
<i>Efterställda skulder i kapitalbasen</i>	1 107	25	1 131	
Övriga skulder som inte visas någon annanstans	1 789	-45	1 745	B
Summa skulder	97 085	-11 790	85 296	
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	29 446	779	30 226	

Justeringarna i tabellen ovan kan delas in i sju kategorier:

- A. Tillgångar som inte har något redovisat värde i Solvens II, exempelvis goodwill och immateriella tillgångar.
- B. Försäkringstekniska avsättningar och poster relaterade till dessa som påverkas till följd av Solvens II-värdering, dvs. försäkringstekniska avsättningar, förutbetalda anskaffningskostnader, premiefordringar samt motsvarande poster avseende avgiven återförsäkring.
- C. Värdering av leasingavtal i enlighet med IFRS 16 i Solvens II.
- D. Avtal i den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, som inte är försäkringsavtal enligt IFRS 4, omklassificeras från skulder (leverantörsskulder, inte försäkring) till försäkringstekniska avsättningar och kvittas mot fordringar på patientförsäkringspoolen.
- E. Pensionsåtagande som värderas enligt IAS 19, vilket innebär vissa omklassificeringar och nettningar men framförallt en ökad värdering av skulden.
- F. Efterställda skulder värderade till upplupet anskaffningsvärde i årsredovisningen omvärderas med en metod som beaktar förändringar i marknadsräntan.
- G. Effekten av Solvens II-justeringar på det redovisade värdet av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder.

Metoderna för att värdera tillgångar och skulder redovisas separat för varje materiell kategori i avsnitten nedan. Redogörelsen innefattar underlag, metoder och de viktigaste antagandena, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan värderingen i årsredovisningen och i Solvens II. Aggregering av tillgångar och skulder till materiella kategorier baseras på beskaffenhets-, funktionen och väsentligheten hos posterna.

4.1 Tillgångar

4.1.1 Goodwill

Goodwill avseende förvärv av företag och portföljer redovisas i årsredovisningen. Det sammanlagda redovisade värdet vid slutet av 2020 var 3 MSEK. Goodwill värderas till noll i Solvens II eftersom det verkliga värdet inte går att härleda.

4.1.2 Immateriella tillgångar

Övriga immateriella tillgångar uppgående till 144 MSEK redovisas i årsredovisningen. Beloppet avser främst aktiverade utgifter för utveckling av olika försäkringssystem inklusive patent, licenser och andra avtalsenliga rättigheter i samband med programvara.

Eftersom de immateriella tillgångarna i årsredovisningen inte har ett noterat marknadsvärde, uppfyller de inte kraven för redovisning i Solvens II-balansräkningen

4.1.3 Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk

Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk utgörs av maskiner och inventarier och värderas vid förvärvet till anskaffningsvärdet. I anskaffningsvärdet inräknas utöver inköpspriset även utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet. Maskiner och inventarier är i årsredovisningen upptagna till historiska anskaffningsvärden med avdrag för ackumulerade linjära avskrivningar. Dessa baseras på historiska anskaffningsvärden och beräknad nyttjandeperiod.

Den aktuella hanteringen i årsredovisningen används även i Solvens II då det redovisade värdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

I Solvens II-balansräkningen ingår även nyttjanderättstillgångar avseende hyrda lokaler i posten Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk. Information avseende leasade tillgångar och leasingkulder ingår i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

4.1.4 Placeringstillgångar

4.1.4.1 Fastigheter (annat än för eget bruk)

Samtliga ägda fastigheter redovisas som placeringstillgångar både i årsredovisning och i Solvens II. I årsredovisningen värderas fastigheter till verkligt värde i enlighet med IAS 40, och även i Solvens II tas samtliga fastigheter upp till verkligt värde.

Det verkliga värdet utgörs av försäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av erkända och accepterade värderingsmetoder. Accepterade metoder utgörs av ortsprismetoden (aktuella priser betalade för jämförbara fastigheter inom samma ort/område) eller kassafloresmodeller med tillämpning av aktuella marknadsräntor för beräkning av fastighetens nuvärde.

4.1.4.2 Aktier

Aktier värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och i Solvens II. För aktier noterade på en auktoriserad börs eller marknadsplats avses med försäljningsvärdet normalt senast noterade betalkurs på balansdagen.

4.1.4.3 Obligationer

Under rubriken obligationer ingår räntebärande värdepapper med både kort och lång löptid. Balansposten utgörs av företags- och statsobligationer. Obligationer värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och i Solvens II. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

4.1.4.4 Investeringsfonder

Investeringsfonder i Solvens II-balansräkningen avser innehav i investeringsfonder och alternativa investeringsfonder. I årsredovisningen ingår investeringsfonder antingen i balansposten aktier och andelar eller i obligationer och andra räntebärande värdepapper, beroende på huvudsaklig placeringsinriktning. Investeringsfonder värderas både i årsredovisningen och i Solvens II till verkligt värde. Onoterade värdepapper som ingår i private equity-investeringar värderas med tillämpning av etablerade värderingsmodeller.

4.1.4.5 Derivat (tillgångar och skulder)

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Samtliga derivatinstrument värderas individuellt till verkligt värde både i årsredovisningen och i Solvens II.

4.1.5 Lån och hypotekslån

Lånefordringar redovisas i årsredovisningen till upplupet anskaffningsvärde i enlighet med tillämpning av IAS 39. Hanteringen i årsredovisningen gäller även för Solvens II då det upplupna anskaffningsvärdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.6 Återförsäkringsfordringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring)

Återförsäkringsfordringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring) redovisas både i årsredovisningen och i Solvens II till det belopp som förväntas inflyta, vilket anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet. Avsättning för osäkra fordringar görs normalt utifrån en individuell värdering av fordran. I Solvens II-balansräkningen utgörs fordringar (kundfordringar, inte försäkring) huvudsakligen av concerninterna fordringar.

Fordringar på den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, uppgående till 627 MSEK, har i Solvens II omklassificerats till försäkringstekniska avsättningar.

4.1.7 Kontanter och andra likvida medel

I årsredovisningen och i Solvens II värderas likvidtillgodohavanden till nominellt värde. Förutom mindre kassabelopp består dessa

av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen och medel som överförts till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar.

4.1.8 Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans

Under rubriken övriga tillgångar som inte visas någon annanstans anges poster som inte ingår i någon av de övriga posterna i Solvens II-balansräkningen, främst upplupna intäkter och förutbetalda kostnader som inte är direkt hänförliga till försäkringsverksamheten, pensionstillgångar samt en post hänförlig till leasingavtal. Med undantag för hantering av pensionstillgångar, som beskrivs närmare i avsnitt 4.3.2 Pensionsåtaganden, och vändning av förutbetalda kostnader hänförliga till leasingavtal, som beskrivs närmare i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang, uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och Solvens II. Detta förklaras av att redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.9 Tillgångar kopplade till beräkningen av IFS försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.1.9.1 Förutbetalda anskaffningskostnader

Förutbetalda anskaffningskostnader i årsredovisningen avser försäljningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal. Med försäljningskostnader avses driftskostnader såsom provisioner, kostnader för marknadsföring, löner och kostnader för säljare, som direkt eller indirekt är relaterade till anskaffning eller förnyelse av försäkringsavtal. Dessa kostnader redovisas som tillgångar i årsredovisningen.

Tillgångar kopplade till förutbetalda anskaffningskostnader och skulder kopplade till förutbetalda intäkter i årsredovisningen redovisas inte i Solvens II. Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter härrör från periodiserad redovisning i årsredovisningen. Dessa poster är inte relaterade till tidpunkten för kassaflödena för anskaffningskostnaderna, vilket är kriteriet för att redovisas som försäkringstekniska avsättningar i Solvens II. Framtida kassaflöden för anskaffningskostnad (dvs. de kassaflöden som förväntas men som ännu inte uppkommit i relation till gällande försäkringar) hanteras i stället genom beräkningen av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II.

4.1.9.2 Fordringar enligt återförsäkringsavtal

Fordringar enligt återförsäkringsavtal är benämningen på återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna i Solvens II. Försäkringstekniska avsättningar beskrivs närmare i avsnitt 4.2 Försäkringstekniska avsättningar.

4.1.9.3 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare i Solvens II avser fordringar på försäkringstagarna och andra försäkringsgivare, samt fordringar som är kopplade till försäkringsrörelsen. De försäkringstekniska avsättningarna ska enligt Solvens II till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Premiefordringar i årsredovisningen avser framtida förväntade premier som ännu inte förfallit till betalning. I Solvens II-balansräkningen beaktas de framtida premierna istället fullt ut i den bästa skattningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den återstående balansen i Solvens II avser endast förfallna fordringar på försäkringstagare och andra försäkringsgivare samt övriga fordringar kopplade till försäkringsverksamheten. Både i årsredovisningen och i Solvens II redovisas dessa fordringar till det belopp som förväntas inflyta.

4.2 Försäkringstekniska avsättningar

4.2.1 Värdering för solvensändamål

Skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar mellan Solvens II-balansräkningen och årsredovisningen avser främst följande:

- Redovisning av premiereserv i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen.
 - Tillämpning av diskontering och olika diskonteringsräntor.
 - Redovisning av en explicit riskmarginal i Solvens II.
- Vissa mindre värderingsskillnader uppstår även i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den sammantagna effekten av omvärderingen av försäkringstekniska nettoavsättningar för Solvens II-ändamål innebär en minskad skuld med 2 014 MSEK. Detta inkluderar Solvens II-justeringar avseende premiefordringar, vilket beskrivs i avsnitt 4.1 Tillgångar, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader. Justeringar av försäkringstekniska avsättningar presenteras i tabellen nedan.

Inga väsentliga förändringar i nivån på de försäkringstekniska avsättningarna har skett under rapporteringsperioden.

Tabell 15 – Omvärdering av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

MSEK	2020	2019
Solvens II-justeringar		
Förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	-1 126	-1 257
Fordringar enligt återförsäkringsavtal	-377	-351
Premiefordringar	-10 232	-10 270
Summa justering av tillgångar	-11 735	-11 878
Försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. riskmarginal)	-16 028	-17 875
Återförsäkringsskulder	-79	-55
Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader	-45	-42
Införande av riskmarginal	2 403	2 428
Summa justering av skulder	-13 749	-15 544
Total justering av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II	-2 014	-3 666

4.2.1.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Tabell 16 visar skillnader i värdering mellan försäkringstekniska avsättningar för solvensändamål och posten försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen.

Tabell 16 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärgrenar enligt Solvens II, 31 december 2020

MSEK Typ av försäkringstekniska avsättningar	Återförsäkringars andel av bästa skattningar			Försäkringstekniska avsättningar, brutto				
	Års- redovisning	Solvens II justering	Solvens II värde	Års- redovisning	Solvens II justering	Solvens II värde	Bästa skattning	Risk- marginal
Summa	2 813	-377	2 436	86 425	-13 625	72 800	70 397	2 403
Sjukförsäkring som liknar livförsäkring	-	-	-	11 562	756	12 318	12 007	311
Försäkring avseende inkomstskydd (skadelivräntor)	-	-	-	376	-7	369	359	10
Sjukvårdsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	29	2	31	30	1
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (skadelivräntor)	-	-	-	11 158	760	11 918	11 619	300
Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	301	-17	284	15 439	-1 751	13 688	13 104	585
Försäkring avseende inkomstskydd	4	-1	3	7 670	-1 398	6 272	6 039	234
Sjukvårdsförsäkring	9	-4	5	2 561	-497	2 064	1 969	95
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	288	-12	276	5 207	144	5 352	5 096	256
Livförsäkring utom sjukförsäkring	15	0	16	11 267	-1	11 266	11 056	210
Försäkring mot brand och annan skada på egendom (skadelivräntor)	-	-	-	49	-2	47	46	1
Ansvarsförsäkring för motorfordon (skadelivräntor)	15	0	16	11 043	-3	11 040	10 839	202
Allmän ansvarighetsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	176	4	180	172	8
Skadeförsäkring utom sjukförsäkring	2 497	-360	2 137	48 157	-12 629	35 527	34 230	1 297
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	1 320	-214	1 107	15 007	-4 116	10 890	10 463	427
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring	288	-15	273	1 239	-100	1 139	1 065	74
Övrig motorfordonsförsäkring	27	-10	17	9 713	-5 802	3 911	3 809	101
Ansvarsförsäkring för motorfordon	11	-1	9	15 622	-2 286	13 336	12 933	403
Allmän ansvarighetsförsäkring	852	-120	732	6 576	-325	6 251	5 960	291

Den största omvärderingseffekten beror på inkluderingen av framtida inbetalningar som ej är förfallna och i stället är en del av premiefordringar i årsredovisningen. Diskontering har också effekt på storleken hos de försäkringstekniska avsättningarna. De flesta försäkringstekniska avsättningar (med undantag för intjänade skadelivräntor i skadereserven och IBNR-reserven i Finland) diskonteras inte i årsredovisningen, medan samtliga reserver är föremål för diskontering i Solvens II. Som ett resultat av diskontering minskar de avgivna avsättningarna och bruttoavsättningarna. Införandet av en riskmarginal motverkar omvärderingseffekterna ovan.

I årsredovisningen upptas en skuld för ett försäkringskontrakt baserat på principerna i IFRS 4 kring förekomsten av en betydande teckningsrisk. Baserat på lfs bedömning att det inte finns någon betydande teckningsrisk för den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, upptas den inte som ett försäkringskontrakt i årsredovisningen, utan som ett servicekontrakt med sina beståndsdelar upptagna inom övriga fordringar och övriga skulder. En skillnad uppstår mot hanteringen i solvensbalansräkningen där kontraktet ska behandlas som ett försäkringskontrakt. I solvensbalansräkningen klassas alla fordringar och skulder relaterade till den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor om till att vara en del av bästa skattningen. Som en del av denna behandling kvittas fodringarna mot skulderna inom bästa skattningen, då de beaktas som premieinflöden och därmed inkluderas i bästa skattningen.

4.2.2 Antaganden till grund för beräkning av lfs försäkringstekniska avsättningar

4.2.2.1 Efterlevnad av solvenskraven

Värdet av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av den bästa skattningen och en riskmarginal, vilket motsvarar det aktuella belopp som bolaget skulle behöva betala om det omedelbart förde över sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser till ett annat företag.

4.2.2.2 Allmänna bestämmelser

lfs försäkringstekniska avsättningar beräknas inom väldefinierade homogena riskgrupper och affärgrenar. Alla väsentliga antaganden granskas kvartalsvis och materiella förändringar granskas i det aktuariella utlåtandet av varje affärsområdesaktuarie. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i Guiding Technical Principles Policy och General Reserving Policy.

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal (se avsnitt 4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidsvärde genom användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Riskmarginalen beräknas genom att en kostnad fastställs för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkringsförpliktelserna netto under deras livstid. Den räntesats som används

vid fastställandet kallas kapitalkostnadsräntesats. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på den partiella interna modellen.

4.2.2.3 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Danmark, Finland, Norge och Sverige.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är främst Ifs egna historiska data för skadeanspråk. Detta omfattar exempelvis betalningar, reserver och antal skador. Eftersom produkterna och riskerna är likartade från år till år inom varje definierad homogen riskgrupp, är uppgifterna förenliga med det ändamål för vilket de används (dvs. skattning av framtida skadeutveckling baserat på erfarenhet) och återspeglar de risker som If är exponerat för.

4.2.2.4 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektiva sätt. If tillämpar varken volatilitetsjustering eller matchningsjustering.

4.2.2.5 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

De riskfria basräntesatserna för relevanta durationer beräknas för följande valutor: DKK, EUR, GBP, NOK, SEK och USD, vilka täcker mer än 99% av de försäkringstekniska avsättningarna. För försäkringstekniska avsättningar i andra valutor används riskfria räntesatser för relevanta durationer i antingen EUR eller USD. För varje väsentlig valuta beräknas de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer på grundval av räntesatsen för ränteswappar i relevant valuta, justerad för kreditrisk och valutarisk i förekommande fall.

4.2.2.6 Uppdelning och upprättande av homogen riskgrupp

If delar upp sina försäkringsförpliktelser i homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Denna uppdelning är mer detaljerad än affärgrenar enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärgrenar enligt Solvens II skiljer sig från EU:s försäkringsklasser, vilka huvudsakligen används för presentation i årsredovisningen.

4.2.2.7 Metoder och antaganden

Aktuariella och statistiska metoder som används för att räkna ut Ifs försäkringstekniska avsättningar är proportionerliga mot beskaftenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som If tar. De aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska tekniker. Den information som beräkningen av försäkringstekniska avsättningar till stor del baseras på är Ifs egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom konsumentprisindex och olika branschindex, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.2.2.8 Antaganden om framtida förvaltningsåtgärder

If tillämpar antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven, då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande

återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.2.2.9 Antaganden om försäkringstagarnas beteende

Vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktas sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen. If beaktar försäkringstagarnas framtida beteende genom ett antagande om annulation som bygger på en analys av trovärdig och relevant erfarenhet av tidigare försäkringstagares beteende för respektive affärgren och affärsområde.

4.2.2.10 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaftenheten, omfattningen och komplexiteten i försäkringsförpliktelserna. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt. Orsaker till väsentliga avvikelser mellan prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Istället beräknas fordringarna direkt från bruttobeloppen. If tillämpar förenklade metoder för beräkning av riskmarginalen, avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsförpliktelser samt av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.2.2.11 Avtalsgräns

Gällande gränsen för försäkringsavtal som används för solvensändamål tillämpar If ett proportionerligt tillvägagångssätt, varvid följande princip tillämpas: "Ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringsskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen."

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, trots att risktäckningsperioden ännu inte har inletts. Därmed leder tolkningen ovan inte till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försumbar överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo återspegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.2.2.12 Kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassaflödesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare (inklusive tredje part för ansvarsförsäkring och trafikförsäkring), samt betalningar till byggherrar, verkstäder osv. för utförda tjänster samt förväntade återvinningar enligt återförsäkringsavtal. Återvinningar samt betalningar för räddning och subrogation beaktas. I enlighet med tidigare resonemang om avtalsgränserna kommer kassaflöden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om detta har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och, med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida

kassaflöden tar implicit hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnader för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata (och fördelas på varje skada). Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningar för skaderegleringskostnader, medan kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper sker med användning av fördelningsnycklar upprätthållna av controlleravdelningarna, och anses vara realistiskt och konsekvent över tiden.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta. Reserver beräknas på ett transparent sätt och ska kunna granskas av en kvalificerad expert.

4.2.2.13 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen baseras på den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav.

Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkrings-skulder till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

Vid beräkningen av riskmarginalen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, dvs. det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kassaflöden omräknas till bästa skattningar, vilka i sin tur används för att beräkna ett primärt solvenskapitalkrav. Det primära solvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att få fram den slutliga riskmarginalen. Riskmarginalen fördelas sedan på dess motsvarande affärsgränar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet, i syfte att få fram varje affärsgräns tilldelade riskmarginal.

4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag¹³

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för skadeförsäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avseende förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassaflöden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassaflödena, är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen. If har inga specialföretag.

4.2.2.15 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Beskaffenheten hos försäkringstekniska avsättningar innebär att det alltid finns en inneboende osäkerhet i beräkningarna, eftersom de oundvikligen innebär antaganden om framtida händelser. De främsta riskfaktorerna som påverkar avsättningsrisken beskrivs närmare i avsnitt 3.1 Teckningsrisk.

4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar

Enligt klassificeringen i Solvens II-balansräkningen avser andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar skulder med osäker betalningstidpunkt eller osäkert belopp. Posten omfattar omstruktureringsreserver rörande beslutade organisationsförändringar samt avsättningar för andra åtaganden och osäkra förpliktelser. Denna post redovisas på samma sätt i årsredovisningen och i Solvens II.

4.3.2 Pensionsåtaganden

I fs pensionsförpliktelser omfattar pensionsplaner i flera nationella system reglerade genom lokal- och kollektivavtal samt socialförsäkringslagar. De utgörs av både avgiftsbestämda och förmånsbestämda planer. För avgiftsbestämda planer utgör pensionskostnaden den premie som erläggs för tryggnad av pensionsförpliktelser i livförsäkringsbolag.

Gällande förmånsbestämda pensionsplaner följer redovisningen av pensionskostnader och förpliktelser i årsredovisningen inte full anpassning till IFRS-ramverket. Däremot säkerställs full IFRS anpassning i Solvens II-balansräkningen i enlighet med IAS 19 Ersättningar till anställda.

Enligt denna standard värderas pensionsskulder till nuvärdet av framtida pensionsförpliktelser, beräknad enligt Projected Unit Credit-metoden, minus marknadsvärdet av de förvaltningstillgångar som planen omfattar. Att gå från redovisning av pensionsförpliktelser för juridisk person till IAS 19-redovisning av skulderna innebär främst två effekter vid jämförelse mellan Solvens II och den lagstadgade informationen i balansräkningen:

- Ett företags pensionsförpliktelser presenteras netto. Till följd av detta kvittas förutbetalda kostnader på 71 MSEK (tillgångar) mot pensionsförpliktelser i räkenskaperna uppgående till 218 MSEK, vilket leder till en nettoskuld på 147 MSEK.
- Till följd av omvärderingen av pensionsförpliktelser med användning av IAS 19 ökar nettoskulden med 816 MSEK jämfört med den lagstadgade redovisningen, vilket leder till en omvärderad nettoställning på 963 MSEK.

Ytterligare information rörande pensionsförpliktelserna finns i avsnitt 4.5 Övrig information.

¹³ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt definition i Försäkringsrörelselagen (2010:2043).

4.3.3 Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder

Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan Solvens II-värden och motsvarande skattemässiga värden, beaktas i Solvens II.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiserar eller skulden regleras. I tabellen nedan presenteras skattesatser för beräkning av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder.

Tabell 17 – Skattesatser

Land	2020	2019
Sverige	20,6%	21,4%
Norge	25,0%	25,0%
Danmark	22,0%	22,0%
Finland	20,6%	21,4%
Storbritannien	20,6%	21,4%
Tyskland	27,9%	27,9%
Frankrike	27,4%	28,9%
Nederländerna	20,6%	21,4%

För året redovisades en uppskjuten skatteskuld netto på 859 MSEK i årsredovisningen. Efter Solvens II-justeringar ökade det uppskjutna skuldbeloppet med 363 MSEK till en uppskjuten skatteskuld på 1 222 MSEK och det uppstod en uppskjuten skattefordran på 137 MSEK.

Tabell 18 – Avstämning av uppskjuten skatt (netto) i Solvens II-balansräkningen, 31 december 2020

MSEK	Värde i årsredovisningen	Solvens II -justeringar	Solvens II -värde
Beräkning av uppskjuten skatt, netto			
1. Avsättningar, inklusive pensionsförpliktelser redovisade i linje med IAS 19 i Solvens II	74	175	249
2. Goodwill eliminerad i Solvens II	-	1	1
3. Underavskrivningar	2	-	2
4. Placeringsstillgångar till verkligt värde	-924	-	-924
5. Uppskjuten skatt avseende obeskattade reserver	-96	-	-96
6. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	-	-443	-443
7. Övriga immateriella tillgångar eliminerade i Solvens II	-	31	31
8. Efterställda skulder	-	5	5
9. Leasing enligt IFRS 16	-	5	5
10. Övriga temporära skillnader	85	-	85
Uppskjutna skatteskulder, netto	-859	-226	-1 085

De huvudsakliga orsakerna till förändringen är försäkringstekniska avsättningar (inklusive fordringar enligt återförsäkringsavtal), effekterna av IAS 19-redovisning av pensionsförpliktelser samt den avvikande hanteringen av immateriella tillgångar. Uppskjutna skattefordringar härstammar från Solvens II-justeringar och kan inte kvittas mot uppskjutna skatteskulder på grund av att de inte är hänförliga till samma skattemyndighet.

Uppskjutna skatter hänförliga till obeskattade reserver (avser säkerhetsreserven) redovisas inte i Solvens II. Till följd av detta värderas obeskattade reserver till samma värde i årsredovisningen och i Solvens II.

4.3.4 Derivat

Hanteringen av derivat som presenteras i avsnitt 4.1 Tillgångar, gäller även derivatskulder.

4.3.5 Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut

Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut avser leasing-skulden enligt IFRS 16 som uppkommer i Solvens II. Hanteringen av posten presenteras närmare i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

4.3.6 Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller försäkringsskulder och skulder till förmedlare belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare och andra försäkringsgivare samt övriga skulder kopplade till försäkringsverksamheten, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna. Dessa poster redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och i Solvens II, då redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.7 Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller återförsäkringsskulder belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och skulder som är kopplade till återförsäkring.

Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. I stället för att redovisa en skuld avseende framtida förväntade avgivna premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, beaktas därför de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av återförsäkrarens andel av avsättningen för ej intjänade premier (i fordringarna enligt återförsäkringsavtal). Skulder uppgående till 79 MSEK omklassificeras från återförsäkringskulder till återförsäkrarens andel av försäkringsförpliktelsen. Den återstående balansen återförsäkringsskulder består av belopp att betala till återförsäkrare. Dessa hanteras på samma sätt i årsredovisningen som i Solvens II.

4.3.8 Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)

Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring), som främst består av skatteskulder och premieskatt, redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och i Solvens II, då redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.9 Efterställda skulder

I årsredovisningen redovisas förlagslån till upplupet anskaffningsvärde. I anskaffningsvärdet ingår över-/underkurser uppkomna vid emissionstillfället samt andra externa kostnader hänförliga till upplåningen. Under lånets löptid redovisas förlagslån med tillämpning av upplupet anskaffningsvärde, varvid över-/underkurser samt aktiverade upplåningskostnader periodiseras över lånets löptid.

Den efterställda skulden uppfyller kraven i Solvens II-regelverket för att ingå i kapitalbasen och därför redovisas hela balansen under rubriken Efterställda skulder i kapitalbasen.

För Solvens II redovisas initialt efterställda skulder till verkligt värde minus transaktionskostnader. Vid efterföljande värderingar räknas det diskonterade värdet om med gällande statsobligationsränta plus den spread som observerats vid den initiala redovisningen.

Vid årets slut ger värderingsdifferensen mellan årsredovisningen och Solvens II upphov till en ökning av den efterställda skulden med 25 MSEK.

4.3.10 Övriga skulder som inte visas någon annanstans

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller rubriken övriga skulder som inte visas någon annanstans främst upplupna personal-kostnader och sociala avgifter.

Med undantag för elimineringen av återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, som i årsredovisningen uppgår till 45 MSEK, uppstår inga skillnader mellan balansen i årsredovisningen och i Solvens II. Detta förklaras av att redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.4 Alternativa värderingsmetoder

Standardvärderingsmetoden i Solvens II är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser på aktiva marknader (QMP). En aktiv marknad kännetecknas normalt av noterade priser som är enkelt och regelbundet tillgängliga och som representerar aktuella och regelbundet förekommande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som alternativ använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen använda alternativa värderingsmetoder (AVM).

Inga Solvens II-justeringar görs för placeringstillgångar eller finansiella skulder, med undantag för efterställda skulder och leasing-skulder. Eftersom Solvens II-ramverket har många likheter med IFRS-ramverket vad gäller identifiering och värdering av finansiella tillgångar och skulder är presentationen i Solvens II baserad på årsredovisningens upplysningar. Verkligt värde hierarkin enligt IFRS-ramverket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknader.
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata.
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Tabellen nedan visar hur tillgångarna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet ingår inte i tabellen. Osäkerhetsnivån är obetydlig eftersom endast en mindre del av placeringstillgångarna klassificeras som AVM.

Tabell 19 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP/QMPS och AVM, 31 december 2020

MSEK	AVM	QMP/QMPS	Summa
Statsobligationer	-	10 689	10 689
Företagsobligationer	46	77 030	77 076
Derivat	-	129	129
Aktier	134	8 876	9 010
Investeringsfonder	51	4 142	4 193
Fastigheter (annat än för eget bruk)	35	-	35
Summa	266	100 866	101 132

Företagsobligationer som värderas med AVM är obligationer i företag med finansiella problem där handel med instrumenten i princip har upphört. Värdet baseras på senaste marknadstransaktioner.

Externa värderingar erhålls för vissa onoterade aktier. De externa värderingarna bygger på modeller som innehåller icke observerbara förutsättningar.

De verkliga värdena för private equity-investeringar i investeringsfonder baseras på priser och andelsvärden som erhållits från fonderna. Dessa priser har fastställts utifrån värdeutvecklingen i de underliggande tillgångarna i enlighet med marknadspraxis.

Värdet på fastigheter (annat än för eget bruk) utgörs av nettoförsäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av ortsprismetoden eller kassaflödesmodeller. Se även avsnitt 4.1.4.1 Fastigheter (annat än för eget bruk).

4.5 Övrig information

4.5.1 Leasingarrangemang

If har endast betydande operationella leasingavtal i egenskap av hyrestagare. Leasingarrangemangen avser lokal- och fordonleasing. Betalningar enligt operationella leasingavtal belastar resultatet linjärt under leasingperioden i årsredovisningen.

Tabell 20 – Operationella leasingavtal, 31 december 2020

MSEK Tillgångsklass	Totala framtida minimileaseavgifter			Total Totala lease- avgifter under perioden
	<1 år	1–5 år	>5 år	
Materiella anläggningstillgångar	260	816	941	2 017

IFRS 16 Leasingavtal trädde i kraft 1 januari 2019 men i enlighet med RFR 2 Redovisning för juridiska personer tillämpas inte standarden i årsredovisningen. Varken nyttjanderätt eller leasingskuld redovisas i balansräkningen utan istället redovisas samtliga leasingavgifter som kostnad i resultaträkningen i enlighet med IAS 17. I Solvens II inkluderas nyttjanderättstillgångar och leasingskulder i enlighet med IFRS 16. Värdering enligt IFRS 16 anses vara förenlig med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

Nyttjanderättstillgångar redovisas i Solvens II under materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk och värderas initialt till nuvärdet av framtida leasingbetalningar, samt eventuella direkta kostnader hänförliga till leasingavtalet. Även leasingskulden värderas initialt till nuvärdet av framtida leasingbetalningar. Hanteringen anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

Endast leasingavtal hänförliga till större kontorsfastigheter hantearas enligt IFRS 16. Per 31 december 2020 har tillämpning av IFRS 16 i Solvens II endast en mindre effekt på belopp med vilket tillgångar överskrider skulder.

Tabell 21 – Leasingavtal enligt Solvens II, 31 december 2020

IFRS 16 Leasingavtal MSEK	Solvens II
Nyttjanderättstillgångar samt vändning av förutbetalda leasingkostnader	1 433
Leasingskuld	-1 454
Nettoeffekt på belopp med vilket tillgångar överskrider skulder i Solvens II	-21

4.5.2 Förmånsbestämda pensionsplaner

If har förmånsbestämda planer i Sverige och Norge. De pensionsförmåner som omfattas är för båda länderna ålderspension och efterlevandepension. Gemensamt för de förmånsbestämda pensionsplanerna är att de anställda och efterlevande som omfattas av planerna har rätt till en garanterad pension som huvudsakligen beror på de anställdas tjänstgöringstid och pensionsmedförande lön vid pensionstillfället. Den dominerande förmånen är ålderspension, vilken avser dels temporär pension före förväntad pensionsålder, dels livsvarig pension efter förväntad pensionsålder.

Tabell 22 – Förpliktelser för ersättningar till anställda

MSEK	2020	2019
Beräknad pensionsförpliktelse till nuvärde, inklusive sociala avgifter	3 382	3 449
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 402	2 412
Nettoförpliktelse som redovisas i Solvens II-balansräkningen	980	1 037

Pensionerna är huvudsakligen finansierade genom försäkring där försäkringsgivarna fastställer premierna och utbetalar förmånerna (säkerställda planer). I Norge tryggs pensionsutfästelserna i Storebrand och i Sverige tryggs större delen i Skandia och en mindre del i Försäkringsbranschens pensionskassa (FPK). Ifs åtagande fullgörs primärt genom att premierna betalas till respektive försäkringsgivare. Utöver säkerställda pensionsplaner finns i Norge även ej säkerställda planer, för vilka If ansvarar för de löpande utbetalningarna. För de säkerställda pensionsförmånerna förvaltas det hänförliga kapitalet som en del i försäkringsgivarnas förvaltningsportföljer. Ansvar för övervakning av pensionsplanerna inklusive investeringsbeslut och tillskott ligger gemensamt på försäkringsgivarna och If. Pensionsplanerna är i stort utsatta för likartade väsentliga risker avseende förmånernas slutliga belopp, de anställdas livslängd, investeringsrisk i plantillgångarna samt att val av diskonteringsränta påverkar deras värdering i redovisningen.

Pensionsförpliktelserna samt den på räkenskapsperioden hänförliga pensionskostnaden beräknas enligt Projected Unit Credit metoden i enlighet med IAS 19. Beräkningen av pensionsförpliktelser baseras på framtida förväntade pensionsutbetalningar och inkluderar årligt uppdaterade antaganden om lönetillväxt, inflation, dödlighet och personalomsättning. De förväntade pensionsutbetalningarna diskonteras sedan till nuvärde med en diskonteringsränta som fastställs utifrån företagsobligationer, inklusive säkerställda bostadsobligationer, med kreditbetyg AAA och AA i lokal valuta. De valda diskonteringsräntorna beaktar durationen av bolagets pensionsförpliktelser i respektive land. Efter avräkning för förvaltningstillgångar redovisas i balansräkningen en nettotillgång eller nettoskuld.

I följande tabeller redovisas några väsentliga antaganden, specificeringar av pensionskostnader, tillgångar och skulder samt en känslighetsanalys som visar den potentiella effekten på förpliktelserna av rimliga ändringar av dessa antaganden per utgången av räkenskapsåret. Redovisade belopp har angivits inklusive särskild löneskatt i Sverige (24,26%) och motsvarande avgift i Norge (14,10%-19,10%).

Tabell 23 – Specifikation av förpliktelser för ersättningar till anställda per geografiskt område, 31 december 2020

MSEK	Sverige	Norge
Redovisas i resultaträkning och övrigt totalresultat		
Kostnader avseende tjänstgöring under innevarande år	-71	-13
Kostnader/intäkter avseende tjänstgöring tidigare år m.m.	-	-
Räntekostnad, nettopensionsskuld	-10	-5
Summa i resultaträkning	-81	-19
Omvärderingar av nettopensionsskulden	81	-83
Summa i totalresultat	-1	-102
Redovisas i balansräkning		
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2 842	540
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 180	222
Nettoskuld redovisad i balansräkning	663	318
Specifikation per tillgångsslag		
Obligationer, nivå 1	45%	49%
Obligationer, nivå 2	0%	12%
Aktier, nivå 1	23%	6%
Aktier, nivå 3	9%	1%
Fastigheter, nivå 3	10%	16%
Övrigt, nivå 1	0%	11%
Övrigt, nivå 2	5%	1%
Övrigt, nivå 3	7%	4%

Tabell 24 – Aktuariella antaganden som används för beräkningen av förmånsbestämda pensionsplaner

2020	Sverige	Norge
Diskonteringsränta	1,25%	1,75%
Lönetillväxt	2,50%	3,00%
Prisinflation	1,75%	2,00%
Livslängdstabell	DUS14	K2013
Pensionsförpliktelsernas genomsnittliga löptid	21 år	13 år
Förväntade inbetalningar till de förmånsbestämda pensionsplanerna under 2021 och 2020	79 MSEK	10 MSEK

Tabell 25 – Känslighetsanalys av effekten av rimligt möjliga förändringar

MSEK	2020			2019		
	Sverige	Norge	Summa	Sverige	Norge	Summa
Diskonteringsränta, +0,50%	-338	-31	-369	-348	-35	-383
Diskonteringsränta, -0,50%	390	35	425	403	38	441
Lönetillväxt, +0,25%	93	2	95	102	3	105
Lönetillväxt, -0,25%	-85	-2	-87	-95	-3	-98
Förväntad livslängd, +1 år	138	15	152	138	15	152

Tabell 26 – Analys av förpliktelserna för ersättningar till anställda

MSEK	2020			2019		
	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	3 091	291	3 382	3 155	295	3 450
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 402	-	2 402	2 412	-	2 412

5 Finansiering

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

If fokuserar på en effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering genom att bibehålla en tillräcklig kapitalnivå i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringsperiod. Detta innebär att säkerställa att tillgängligt kapital överstiger de interna och regulatoriska kapitalkraven.

Kapitalhanteringen baseras på en av styrelsen fastställd riskkaptit, som ger ytterligare information om bolagets riskpreferenser och risktoleranser. Riskprofil, kapitalkrav och tillgängligt kapital mäts, analyseras och rapporteras till ORSA-kommittén och styrelsen kvartalsvis, eller oftare vid behov. För att upprätthålla en tillräcklig kapitalnivå i If:

- bedöms buffertar och kapitalbehov.
- genomförs stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalsituationen.
- bedöms risker och kapitalbehov utifrån den finansiella planen.
- allokeras kapital till affärsområdena och försäkringsprodukterna för att säkerställa att ett riskbaserat tillvägagångssätt används vid fastställande av mål och lönsamhetsuppföljning.
- säkerställs utdelningskapaciteten genom effektivt nyttjande av återförsäkring, koncernsynergier och diversifieringsfördelar.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar regelbundet solvenssituationen utifrån både externa och interna mått genom löpande analys och bedömning.

Risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Resultatet av dessa aktiviteter och dess uppföljning dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas kvartalsvis till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas till styrelsen. Solvenssituationen rapporteras kvartalsvis till Finansinspektionen.

Den årliga ORSA-processen, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8 ORSA-processen, är ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt.

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för kapitalhanteringsplanen på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen täcker den treåriga planeringsperioden och beaktar eventuella planerade emissioner, inlösen och återbetalningar av kapitalbasposter samt analyserar hur utdelningsprognoser-na kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under planeringsperioden och säkerställa att styrelsen får relevant information för sin strategiska ledningsprocess och beslutsfattande. Risk- och solvensbedömningen tar hänsyn till risker över en treårig planeringsperiod. Detta görs genom regelbunden analys av sannolika eller förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin, som kan påverka tidigare analyser och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Kapitalkravsmått

Det regulatoriska solvenskapitalkravet avser att täcka alla potentiella kvantifierbara risker som verksamheten exponeras för. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas. Enligt regelverket ska ett försäkringsbolag ha en kapitalbas som minst uppgår till solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ger en rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. Konfidensgraden för solvenskapitalkravet är 99,5%, vilket motsvarar en händelse som inträffar en gång på 200 år. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett myndighetsingripande i tillsynen av bolagets solvens.

Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85% av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden, och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

Utöver de lagstadgade kapitalkraven tillämpar If också andra mått för att beskriva sin risk- och kapitalställning:

- Ekonomiskt kapital är ett internt mått och används till att fastställa interna risklimiter samt till att mäta och hantera den sammanställda riskexponeringen.
- Mått från externa ratingbolag för att bibehålla kreditbetyget A från Standard & Poor's och Moody's.

5.1.2 Kapitalbas och solvensställning

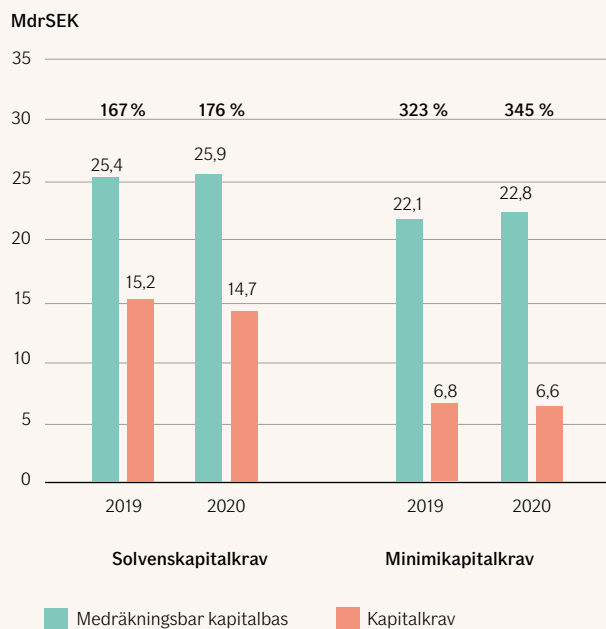
Enligt den partiella interna modellen, uppgick kvoten för solvenskapitalkravet till 176% (167%) och kvoten för minimikapitalkravet till 345% (323%) per den 31 december 2020. Övergångsregler för aktiekursrisk tillämpas.

Som framgår av figur 20 har solvenskapitalkravet minskat och kapitalbasen har ökat jämfört med föregående år, vilket förklarar den högre solvenskvoten. Kapitalkravet har minskat till följd av lägre marknadsrisk som i huvudsak beror på minskad ränterisk och spreadrisk.

Baserat på den finansiella planen¹⁴ bedöms If ha en stark kapitalstruktur och solvens, god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms även ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera risker samt nå verksamhetsmålen framgent.

¹⁴ Beslutad av styrelsen i december 2020.

Figur 20 – Översikt av Ifs kapital och solvens, 31 december 2020

5.1.2.1 Förändringar i kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet har ökat med 499 MSEK under redovisningsperioden. Inga kapitalbasposter har emitterats eller inlösts.

Tabell 27 – Förändringar i kapitalbasen

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 1 januari 2020	25 358	20 685	-	4 673	-
Resultat enligt årsredovisningen	7 082	7 082	-	-	-
Övrigt totalresultat enligt årsredovisningen	332	332	-	-	-
Förändring av kapitalbasposter som inte ingår i eget kapital enligt årsredovisningen	-303	-3	-	-300	-
Förändring av Solvens II-värderingsjusteringar för överskott av tillgångar mot skulder	-1 083	-1 174	-	-45	137
Återläggning av förändring i Solvens II-värderingsjusteringar för efterställda skulder	-29	-	-	-29	-
Omföring mellan nivåer	0	82	-	-82	-
Föreslagen utdelning	-5 500	-5 500	-	-	-
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 31 december 2020	25 857	21 504	-	4 216	137

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Kapitalbasen utgörs av primärkapital bestående av överskott av tillgångar mot skulder, av uppskjutna skattefordringar och av efterställda skulder i Solvens II-balansräkningen som kan återopas för att täcka förluster. För närvarande finns inga kapitalbasposter som kvalificerar för behandling som tilläggskapital.

Den tillgängliga kapitalbasen nivåindelns baserat på kapitalbasposternas förutsättningar att täcka solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Nivåerna återspeglar förlusttäckningsgraden i kapitalbasen i händelse av likvidation.

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

Stamaktiekapitalet på 104 MSEK (104 MSEK) uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Avstämningsreserven uppgår till 21 400 MSEK (20 581 MSEK) per den 31 december 2020. Avstämningsreserven består av eget kapital och obeskattade reserver (exklusive stamaktiekapital och norskt naturskadekapital) enligt årsredovisningen samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 5 500 MSEK (6 900 MSEK) har avräknats från avstämningsreserven. Avstämningsreserven uppfyller kraven för att ingå i kapitalbasen och klassificeras som nivå 1 utan begränsning.

Den norska filialen tillhandahåller egendomsförsäkring som bland annat skyddar mot skador som orsakas av naturkatastrofer. Filialen

är därför medlem av den så kallade norska naturskadepoolen och är därmed skyldig att avsätta eget kapital i form av naturskadekapital. Det norska naturskadekapitalet på 3 085 MSEK (3 468 MSEK) ingår i kapitalbasen och klassificeras som nivå 2 samt presenteras som övriga poster godkända av tillsynsmyndigheten. I posten ingår en obeskattad del på 2 868 MSEK (3 169 MSEK) och en beskattad del på 217 MSEK (299 MSEK).

Övriga poster som ingår i kapitalbasen och klassificeras som nivå 2 består av en efterställd skuld på 1 131 MSEK (1 205 MSEK), nominellt uppgående till 110 MEUR. Värdeminskningen i årsredovisningen beror till största delen på valutakursförändringar men även på förändringar i Solvens II-justeringar. Skulden är daterad och förfaller under 2041. Villkoren i avtalet innebär begränsade incitament till återbetalning med en första inlösenoption per den 8 december 2021 (10 år från emissionsdatum). Den efterställda skulden kan införas som kapitalbas på nivå 2 genom övergångsregler. Skulden kan, efter ett myndighetsgodkännande och med fullgod solvensställning, lösas in vid första inlösenoptionsdatum eller vid de kvartalsvisa räntebetalningsdatumen som infaller efter den 8 december 2021.

Uppskjutna skattefordringar uppgående till 137 MSEK (- MSEK) redovisas som kapitalbas på nivå 3 per den 31 december 2020. Uppskjutna skattefordringar härstammar från Solvens II-justeringar och kan inte kvittas mot uppskjutna skatteskulder p g a att de inte är hänförliga till samma skattemyndighet. Skattefordran kan sannolikt användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

Tabell 28 – Nivåindelning av kapitalbas, 31 december 2020

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	104	104	-	-	-
Avstämningsreserv	21 400	21 400	-	-	-
Efterställda skulder	1 131	-	-	1 131	-
Uppskjutna skattefordringar	137	-	-	-	137
Andra kapitalbasposter godkända av finansinspektionen	3 085	-	-	3 085	-
Summa medräkningsbar kapitalbas, QRT S.23.01.01	25 857	21 504	-	4 216	137

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter, i synnerhet efterställda skulder

Samtliga poster som ingår i kapitalbasposterna på nivå 1 är odaterade och uppfyller därmed permanenskraven. Den efterställda skulden i kapitalbasens nivå 2 har slutligt förfall under 2041 och durationen bedöms därför vara tillräckligt lång. Detta kan jämföras med den viktade genomsnittliga durationen på 7,4 år (7,2 år) för Solvens II bästa skattning.

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränskrav för medräkning

Den medräkningsbara kapitalbasen är tillräcklig för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Medräkningsbegränsningar avseende kapitalbasen på nivå 2 och nivå 3 för täckning av solvenskapitalkrav saknas, men det finns en medräkningsbegränsning för täckning av minimikapitalkravet. Kapitalbasen på nivå 2 kan endast användas för att täcka 20% av minimikapitalkravet, och kapitalbasen på nivå 3 kan inte användas som täckning för minimikapitalkravet.

Tabell 29 – Bedömning av medräkningsbar kapitalbas (inklusive nivåindelning), 31 december 2020

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	25 857	21 504	-	4 216	137
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	22 826	21 504	-	1 321	-
Solvenskapitalkrav	14 683				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	176%				
Minimikapitalkrav	6 607				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	345%				

5.1.2.6 Avstämning av eget kapital mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskottet av tillgångar mot skulder härleds av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.02 och S.23.01.01.

Den efterställda skulden som uppfyller kraven för medräkning i kapitalbasen utgör en del av primärkapitalet, och omvärderas enligt Solvens II-regelverket.

Tabell 30 – Eget kapital och obeskattade reserver, överskott av tillgångar mot skulder och tillgängligt primärkapital

MSEK	2020	2019
Stamaktiekapital	104	104
Reservfond	388	388
Fond för utvecklingskostnader	144	312
Fond för verkligt värde	5 519	4 714
Balanserad vinst och årets resultat	16 433	16 555
Obeskattade reserver	6 859	7 118
Summa eget kapital och obeskattade reserver enligt årsredovisningen	29 446	29 191
Solvens II-värderingsjusteringar		
Elimineringar för goodwill och immateriella tillgångar	-147	-317
Förändringar av uppskjuten skatt	-226	-541
Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	2 014	3 666
Förändringar av åtaganden avseende pensionsförmåner	-816	-881
Förändringar av värdering av leasingavtal	-21	-11
Förändringar av värdering av efterställda skulder	-25	-54
Totalsumma för alla avstämningsrörelser, p.g.a. värderingsskillnader	779	1 862
Överskott av tillgångar mot skulder, Solvens II-balansräkning	30 226	31 053
Efterställda skulder i primärkapital	1 131	1 205
Föreslagen utdelning	-5 500	-6 900
Summa tillgängligt primärkapital, redovisat i QRT för kapitalbas	25 857	25 358

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

If tillämpar den partiella interna modellen för beräkning av det regulatoriska solvenskapitalkravet (SCR). Modelleringen av teckningsrisken i den partiella interna modellen kombineras med övriga riskmoduler beräknade med standardformeln (SF). Solvenskapitalkravet utgör en kombination av de väsentligaste teckningsriskerna beräknade med hjälp av den interna modellen (IM) och övriga risker, som till exempel marknadsrisk, som beräknas med hjälp av standardformeln samt med tillämpning av övergångsregler för aktiekursrisk. If använder inga bolagsspecifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring som baseras på standardformeln. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

Ifs solvenskapitalkrav beräknas genom att subtrahera en skattejustering från solvenskapitalkravet före skatt, vilken representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet. Ifs obeskattade reserver ingår i sin helhet i kapitalbasen och därför justeras beräkningen av skattejusteringsbeloppet för solvenskapitalkravet så att dessa reserver först och främst täcker förlusterna före skatt. Detta påverkar beräkningen av skattejusteringen, eftersom det innebär att Ifs beräkning av förlusttäckningskapaciteten för uppskjutna skatter endast tar hänsyn till den del av solvenskapitalkravet före skatt som överskrider de obeskattade reserverna.

Vid demonstration av nyttjandet av förlusttäckningskapaciteten i uppskjuten skatt antas det att medräkningsbar kapitalbas före skatt minskas med ett belopp motsvarande solvenskapitalkravet (SCR-chock). I den mån det är möjligt, används nuvarande uppskjutna nettoskatteskulder för att uppväga förlusten och den återstående delen är motiverad med framtida skattefordran från tillgängligt beskattningsbart resultat.

Tabell 31 – Beskrivning av förlusttäckningskapacitet i uppskjuten skatt, 31 december 2020

MSEK	
Förlusttäckningskapacitet i uppskjuten skatt	2 130
- varav motiverad av reversering av uppskjuten skatteskuld	1 085
- varav motiverad av framtida beskattningsbara vinster	1 045
- varav motiverad med möjligheten att återfå tidigare års betald skatt	-

För att visa sannolikheten för framtida tillgängliga skattepliktiga vinster efter SCR-chocken görs följande antaganden:

- Ifs finansiella plan justeras för ökningen av avbrutna eller uppsagda försäkringskontrakt utifrån SCR-chocken och effekten kvarstår under hela den finansiella planeringsperioden.
- Effekterna av SCR-chocken på balansräkningen och framtida tillgängliga beskattningsbara vinster beaktas uttryckligen.
- Ett kapitaltillskott antas efter SCR-chocken för att återställa solvenskvoten till 100%.
- Ny affär bortom planeringsperioden antas ej och lämpliga nedjusteringar tillämpas på kvarvarande vinster efter planeringsperioden.
- Investeringsprognosen justeras så att den överensstämmer med den riskfria avkastningen efter SCR-chocken. Det antas att riskpremier fortsätter att intjänas på aktie- och företagsobligationsportföljerna efter chocken.

Det linjära minimikapitalkravet beräknas för respektive affärgren genom att lägga till:

- En faktor som tillämpas på försäkringstekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen), netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.
- En faktor som tillämpas på premieinkomsten för varje affärgren under de senaste 12 månaderna, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på cirka 85% över en ettårig tids horisont. If har exponeringar både i liv- och skadeförsäkring och därför härleds bolagets linjära minimikapitalkrav separat för livförsäkring (inkluderar Ifs livräntor för skadeförsäkring och hälso- och sjukvårdsförsäkring) och exponeringar i skadeförsäkring. I den slutliga beräkningen av minimikapitalkravet tas hänsyn till att minimikapitalkravet måste ligga inom följande gränser:

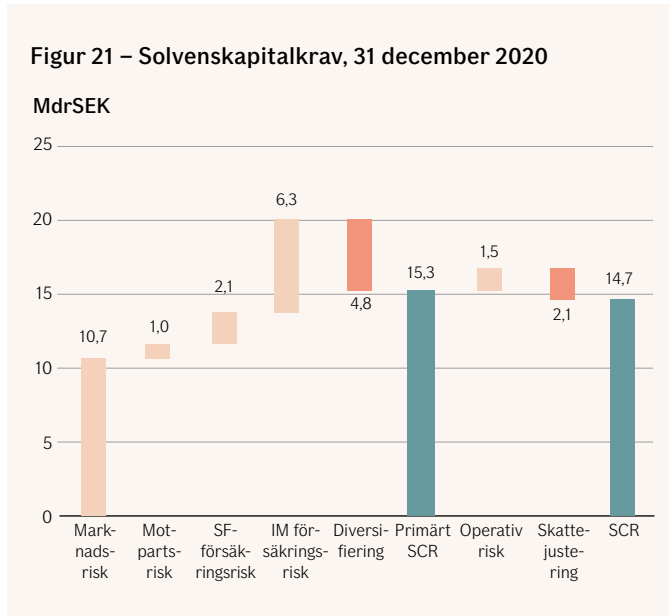
- Minst 25% och maximalt 45% av solvenskapitalkravet.
- Minimikapitalet får inte vara lägre än 3,7 MEUR.

Det linjära minimikapitalkravet för den 31 december 2020 motsvarar den övre gränsen för minimikapitalkravet (6,6 MdrSEK eller 45% av solvenskapitalkravet).

Vidare upplysningar om Ifs solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav finns i QRT S.25.02.21 och S.28.01.01.

5.2.1 Översikt av regulatoriskt solvenskapitalkrav

Figuren nedan sammanfattar lfs solvenskapitalkrav baserat på den partiella interna modellen.

Vid sidan av teckningsrisk dominerar marknadsrisk i beräkningen av det primära solvenskapitalkravet. De främsta komponenterna för marknadsrisk är spreadrisk, aktiekursrisk och valutarisk. Mer detaljerade siffror återfinns i QRT S.25.02.21.

Under året har solvenskapitalkravet minskat från 15,2 MdrSEK till 14,7 MdrSEK, främst på grund av en minskning i ränterisk och spreadrisk, som har lett till lägre marknadsrisk. Minimikapitalkravet har minskat från 6,8 MdrSEK till 6,6 MdrSEK under året, drivet av det minskade solvenskapitalkravet.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av lf.

5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modellen som används

Den största skillnaden mellan standardformeln och den partiella interna modellen är modelleringsmetoderna och de kapitalkrav som dessa ger upphov till. Modelleringen av teckningsrisk i den partiella interna modellen baseras på stokastiska simuleringar av premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Eftersom den partiella interna modellen beaktar geografisk diversifiering och är parametriserad med utgångspunkt från interna data ger den en mer rättvisande bild av det till teckningsrisken relaterade kapitalet än standardformeln.

Huvudsyftet med den interna modellen för teckningsrisk är att bidra till riskhanteringsprocessen. Modellen används främst för:

- Beräkning av ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav.
- Allokering av kapital till affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål för totalkostnadsprocent.
- Utvärdering av strukturer för återförsäkringsprogram.
- Risk- och solvensbedömning över planeringsperioden (ORSA).

I den partiella interna modellen modelleras försäkringsverksamheten per land, affärsområde och försäkringsklass uppdelade i homogena riskgrupper, så kallade affärgrenar. Teckningsrisk inkluderar premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Modelleringen av premierisk och avsättningsrisk baseras på statistiska metoder för modellering av teckningsrisk som tillämpas på lfs historiska data. Risker för vilka solvenskapitalkrav inte beräknas med den partiella interna modellen är marknadsrisk, operativ risk, motpartsrisk, annullationsrisk och omprövningsrisk för skadelivräntor. Solvenskapitalkrav för dessa risker beräknas istället med standardformeln. Det totala solvenskapitalkravet erhålls genom att resultaten från standardformeln och den interna modellen aggregeras.

Inom teckningsrisk används korrelationsmatriser för att modellera beroenden, i kombination med beroendeantaganden inom de externa modeller som används för inflationsrisk och katastrofrisk. Korrelationer för teckningsrisk baseras på en kombination av kvantitativ analys och kvalitativa bedömningar från verksamhets-specialister. Katastrofrisk modelleras med hjälp av katastrofmodeller från tredje part som modellerar händelser och deras effekt på hela portföljen. Inflationsscenarierna betraktas som oberoende av skadeutfallen, eftersom icke-inflaterade utfall av frekvensskador, stora skador, avsättningsrisk och katastrofskador inte bedöms vara beroende av inflationsutvecklingen. I stället fångas inflationseffekten upp som en riskfaktor under modelleringen av teckningsrisk genom att inflation adderas till det icke-inflaterade skadeutfallet, så att hänsyn tas till beroendeförhållanden både inom och mellan länder avseende denna riskfaktor.

För det primära solvenskapitalkravet aggregeras kapitalkraven för risker som omfattas av standardformeln med kapitalkraven från den interna modellen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris baserad på standardformelns korrelationsparametrar. Operativ risk tillförs det resulterande kapitalkravet utan antagande om diversifieringseffekter.

Modelleringshorisonten är ett år och riskmättet som används för solvenskapitalkravet enligt Solvens II är det riskutsatta värdet med en konfidensgrad på 99,5% för kapitalbasens förändring. Eftersom den interna modellen är baserad på simuleringar ger den en fullständig fördelning av utfallen, och lf begränsas därför inte till ett specifikt riskmätt eller en specifik konfidensgrad. De främsta riskmått modellen redovisar är solvenskapitalkravet och ekonomiskt kapital.

Den främsta anledningen till skillnaderna mellan resultaten från standardformeln och resultaten från den partiella interna modellen är diversifieringseffekter avseende teckningsrisk. If tecknar försäkringar som täcker risker för individer och bolag i olika geografiska områden, främst Sverige, Finland, Norge och Danmark, men tecknar också försäkringar för nordiska företag med verksamhet utanför de nordiska länderna. Verksamheten är inte bara geografiskt diversifierad utan även diversifierad över olika affärgrenar. Standardformeln tar inte hänsyn till geografiska diversifieringsfördelar mellan de nordiska länderna, vilka är signifikanta och en central del av Ifs affärsmodell.

Capital Management-avdelningen ansvarar för specificeringen av data som krävs under olika faser för den interna modellen. Riskdata, inklusive data för den interna modellen, samlas in och arkiveras i en specialanpassad databas. Den interna modellen använder olika typer av data, inklusive data som används för riskparametriseringen och exponeringsdata i form av bland annat reserver och data för finansiell planering. Alla specifikationer och kvalitetskrav på data ingår i dokumentationen för databasen och följer bolagets instruktion för hantering av redovisnings-, reserv- och riskdata.

5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

If har inte vid någon tidpunkt under året överträtt minimikapitalkravet eller solvenskapitalkravet.

5.6 Övrig information

Ingen annan väsentlig information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara relevant att redovisa.

Bilagor

Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning

Mått	Medräkningsbar kapitalbas
<p>Ekonomiskt kapital (EC): Det ekonomiska kapitalet baseras på Ifs interna modell och är ett riskmått som används vid riskrapportering och beslutsfattande.</p> <p>Det ekonomiska kapitalet erhålls genom att sammanställa teckningsrisk och marknadsrisk från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med standardformeln enligt Solvens II. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt. Ekonomiskt kapital definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont (1 på 200 år).</p>	<p>Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av ekonomisk kapital baseras på en balansräkning enligt Solvens II, men med riskmarginalen i försäkringstekniska avsättningar beräknad på basen av ekonomiskt kapital och inte på det regulatoriska solvenskapitalkravet.</p>
<p>Solvenskapitalkrav enligt partiell intern modell (SCR PIM TEM): Solvenskapitalkravet beräknas genom att sammanställa försäkringsrisk enligt den interna modellen med övriga risker beräknade med standardformeln, inklusive övergångsregler för aktierisk. Syftet med övergångsreglerna för aktierisk är att underlätta övergången från Solvens I till Solvens II. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt.</p> <p>Försäkringsrisk enligt den interna modellen definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont (1 på 200 år).</p>	<p>Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II och med en riskmarginal beräknad på basen av solvenskapitalkravet enligt den partiella interna modellen.</p>
<p>Minimikapitalkrav (MCR): Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom det normalt ska vara 25-45% av solvenskapitalkravet. Minimikapitalkravet får inte vara lägre än 3,7 MEUR</p> <p>Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på cirka 85% över en ettårig tidshorisont.</p>	<p>Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II på samma sätt som kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet. Däremot föreligger ytterligare restriktioner vad gäller medräkning av specifika kapitalbasposter.</p>

Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar

Följande kvantitativa rapporteringsmallar (QRT) ingår som bilaga till rapporten. Mallarna finns publicerade på www.if.se/solvens-och-verksamhetsrapporter

S.02.01.02 Balansräkning

S.05.01.02 Premier, ersättningar och kostnader per affärsgren

S.05.02.01 Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.17.01.02 Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

S.19.01.21 Skadeförsäkringsersättningar

S.23.01.01 Kapitalbas

S.25.02.21 Solvenskapitalkrav

S.28.01.01 Minimikapitalkrav

Kontakt:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 21 49 24 00	if.no
Danmark	+45 77 01 21212	if.dk
Finland	+358 105 1510	if.fi

